

Yaratılış'tan Önce Yaratılış

Cecil N.Wright

giriş

Her şey nasıl başladı? Her şey nereden geldi? Trilyonlarca ışıkylı uzaklıktaki galaksileri nasıl açıklayabiliriz? Cennet, Cehennem, Melekler ve şeytanlar ne zaman yaratıldı? Yaratılış yaratılışından önce mi yaratıldılar?

Her şeyin kaynağının doğauştü, üstün güç sahibi bir kaynak, akıl ve ahlakla birlikte ahlak sahibi bir kaynak olduğunu görmeye başlıyoruz.

Sonlu zihnimizin, başlangıcı ve sonu olmayan, SONSUZLUK kavramını kavraması zordur. Fakat ALLAH her yerde mevcuttur; yani O her zaman vardı, şimdidir ve her zaman olacaktır. Tarih, tüm uygarlıkların bir tür üstün varlığa tapındığını ve dünya yaşamının ötesinde bir yaşama inandığını göstermektedir. Süleyman bu özlemi insana Allah'ın verdiğini ifade etmiştir. "İnsanların kalplerine de sonsuzluğu yerleştirdi; ama Allah'ın başından sonuna kadar ne yaptığını idrak edemiyorlar." (Eccl 3:11-12)

İçindekiler

Cennet ve cehennem

Yehova'nın Melekleri

Melekler

şeytanlar

Bölüm 1

Cennet ve cehennem

Cennet yaratıldı mı yoksa her zaman var mıydı?

Göksel Cennet Tanrı'nın meskenidir. Tanrı her yerde ve her zaman mevcut olduğuna ve Cennet O'nun meskeni olduğuna göre, Cennet her zaman var olmuş olmalıdır. Burası doğruların sonsuza kadar yaşayacağı cennettir. Ancak Tanrı'nın Eyüp'e sorduğu soruda belirtildiği gibi, "Tanrı göksel olmayan gökleri ve yeri yarattığında" melekler oradaydı. "Ben dünyanın temelini attığımda neredeydin? ... sabah yıldızları birlikte şarkı söylerken ve tüm melekler sevinçle bağırırken temel taşı yerinde mi?" (Eyub 38:4-7)

Yorum: Bu nedenle yaratılıştan itibaren sabah yıldızları ve melekler mevcuttu. Tanrı'nın onları ne zaman yarattığı belirsizdir.

Tanrı'nın meskeni olan cennet aşağıdakilerle karıştırılmamalıdır:

- "Cennetin kuşları" veya "cennetin bulutları" olarak atmosferik göklere atıfta bulunan hava cenneti. (Matta 6:26; 8:20; Elçilerin İşleri 10:12; 11:6; Yakup 5:18)
- Yıldız gökleri, "güneş", "ay" ve "yıldızlar" bölgesi. (Yaratılış 1:14-16; Mezmur 8:3-4; Matta 24:29,35; Markos 13:15,31; İbraniler 11:12; Vahiy 6:14; 20:11)

Peki ya Cehennem hep var mıydı yoksa yaratıldı mı?

Salih ruhlar olan meleklerin göksel yaratımıyla, Şeytan ve onun melekleri isyan edene kadar cehenneme ihtiyaç kalmamıştı. "Çünkü Tanrı, günah işledikleri zaman melekleri bağışlamasaydı, onları cehenneme atsaydı ve yargıya kadar tutulmak üzere kasvetli karanlığın zincirlerine teslim etseydi." (2 Petrus 2:4-5)

Yorum: "Cehennem" kelimesi, Strong's Concordance'ın "Hades'in en derin uçurumu" olarak anlamını verdiği Yunanca Tartaroósas ve tartaroo kelimelerinden çevrilmiştir. sonsuz azap içinde hapsedilmek." Bu nedenle, asi meleklerin, sonsuz azap olan Cehenneme gönderilinceye kadar geçici bir mesken olan Hades'in Tartarus tarafına gönderildiği anlaşılıyor.

"Kendi yetki konumlarında kalmayan, ancak asıl meskenlerini terk eden melekleri, büyük günün yargısına kadar kasvetli karanlık altında sonsuz zincirlerde tuttu." (Yahuda 6)

Yorum: Cehennem ne zaman yaratılsa, asilerin ve kötülerin ikinci ölümlerinde kurulmuş ve ayrılmıştı. Diğer bazı açıklamalar şunlardır:

1. "Ateş ocağı; [orada] ağlayış ve diş gıcırdaması olacak." (Matta 13:42)

2. "Şeytan ve onun melekleri için hazırlanan sonsuz ateş." (Matta 25:41)
3. Haksız olanın "azabı" (yıkımı). (Filipililer 3:19)
4. "Rab'bin yüzünden ve gücünün yüceliğinden sonsuz yıkım." (2 Selanikliler 1:9)
5. "ikinci ölüm." (Vahiy 2:11)
6. "Ateş ve kükürt gölüne diri diri atıldılar,... gece gündüz sonsuza dek işkence gördüler." (Vahiy 20:10)
7. "ateş ve kükürtle yanan göl, kükürt." (Vahiy 21:8)

Bölüm 2

Yehova'nın Meleği

Musa, Mısır'daki İbrani kardeşlerine söyleyebilmek için Tanrı'nın adını bilmek istediğinde, Tanrı kendisinin "BEN BEN'İM" olduğunu söyledi ve kendisinden BEN OLDUĞUNDAN söz ederken kısaltılmış biçimde. (Çıkış 3:14) Sonra İsrail ihtiyarlarına, atalarının Tanrısı Yehova'nın kendisine görüldüğünü söylemelerini söyledi. Aradaki fark, Tanrı'nın kendisinden öznel olarak birinci şahıs (BEN'İM) olarak bahsetmesi, oysa Musa'nın kendisinden üçüncü şahıs olarak (HE [KİM] VAR = Yehova) nesnel olarak konuşmasıdır.

Tanrı'nın çok sayıda meleği varken, "Yehova'nın meleği" veya "Tanrı'nın" (a) diğer meleklerden farklı olduğu ve (b) çoğu zaman sanki Tanrı'nın kendisiyle eşit olduğu görülmektedir. Tanrılığın üyeleridir ve muhtemelen İşaya 63:9'da "O'nun varlığının meleği" (kelimenin tam anlamıyla "yüzünün") olarak adlandırılan melektir.

Eski Ahit'teki "Yehova'nın meleği" veya "Tanrı'nın", daha sonra İsa Mesih olarak enkarne olan Tanrılığın üyesi olabilirdi (Yuhanna 1:1-3,14).

Eski Ahit referansları

(a) Yaratılış 16:7-14: "Yehova'nın meleği" Saray'ın cariyesi Hacer'in hanımından kaçarken ona görüldü ve ona geri dönmesi talimatını verdi. "ve onunla konuşan Yehova'nın adını çağırıldı: Sen, gören bir Tanrısın."

(b) Yaratılış 18:1 - 19:28: İbrahim'e üç "adam" görüldü; bunlardan biri, Tanrılığın bir üyesi olan "Yehova" (18:13-33; 19:27) olarak tanımlanır; ve "melekler" (19:1,15) olarak adlandırılan diğer ikisi Sodom'a gittiler ve İbrahim'in yeğeni Lut'u ziyaret ederek onu ve ailesini o şehrin yıkımından kurtardılar.

(c) Yaratılış 21:8-20: "Ve Tanrı'nın meleği [daha sonraki bir durumda] gökten Hacer'e seslendi ve ona şöyle dedi: Ne oldu Hacer? Çünkü Tanrı, çocuğun sesini duydu. Kalk, çocuğu kaldır ve onu eline al; çünkü onu büyük bir millet yapacağım." (17-18'e karşı)

(d) Yaratılış 22:1-19: "Ve Yehova'nın meleği gökten ona seslendi ve dedi: İbrahim, İbrahim; ve dedi: Elini çocuğun üzerine koyma,... çünkü senin Allah'tan korktuğunu şimdi biliyorum Mademki oğlunu, biricik oğlunu benden esirgemedin... ve Yehova'nın meleği İbrahim'i ikinci kez gökten çağırdı ve dedi: Sen bu şeyi yaptığın için kendi başıma yemin ettim, diyor. ve oğlunu, biricik oğlunu esirgemedin ki, seni kutsayacağım" vb. (11-17. ayetler)

(e) Yaratılış 24:1-67: İbrahim'in, oğlu İshak'a bir eş bulması için Mezopotamya'nın Nahor şehrine gönderdiği hizmetkarına söylediği dil: "Göklerin Tanrısı Yehova, beni babamın evinden aldı ve doğduğum diyardan bana konuşan ve bana yemin edip dedi: Bu diyarı senin zürriyetine vereceğim; o senden önce meleğini gönderecek ve sen oğluma bir eş alacaksın. oradan." (ayet 7; bkz. ayet 40)

Yorum: Yazar (Musa), çocukluğunda imparator olmamasına rağmen Nero'nun çocukluğunda konuşması gibi, bir şeyin zamanından önce konuşulduğu, prolepsis adı verilen bir mecaz kullanıyor. Benzer şekilde, söz konusu anlatıda adı geçen dönemde İbrahim, Tanrı'yı Yehova adıyla değil, her şeye kadir Tanrı (İbraniler El Shaddai) (Çıkış 6:2-3) olarak tanıyordu - gerçi yazar bunu biliyordu.

(f) Yaratılış 31: 3-16: "ve Yehova Yakup'a şöyle dedi: Atalarının ülkesine ve akrabalarının yanına dön; ben de seninle olacağım... Ve Tanrı'nın meleği bana Yakup rüyasında şöyle dedi: ... ve dedi ki [Yakup'un eşlerine söylediğine göre], ... Ben Beytel'in Tanrısıyım [28:10-22], orada bir sütunu meshediyorsun, orada bana adak adamışsın: şimdi kalk, oradan çık bu topraklara git ve doğduğun topraklara dön." (3-13'e karşı)

(g) Yaratılış 48:15-16: "Ve Yusuf'u kutsadı ve şöyle dedi: Atalarım İbrahim ve İshak'ın önünde yürüdüğü Tanrı, bugüne kadar tüm hayatım boyunca beni besleyen Tanrı, kurtaran melek beni tüm kötülüklerden korusun ve çocukları kutsa ve onların üzerine benim adım ve atalarım İbrahim ve İshak'ın adı anılsın ve dünyanın ortasında çoğalsınlar." (15-16'ya karşı)

Yorum: Yakup (İsrail) oğlu Yusuf'u ve torunları Efrayim ile Manaşşe'yi kutsadı. Buradaki "melek", yukarıdaki (f)'deki "Tanrı'nın meleği"dir ve Tanrı'nın kendisiyle eşitlenir, dolayısıyla Tanrılığın bir üyesidir.

(h) Çıkış 3:1-22: "Ve Yehova'nın meleği ona [Musa'ya] bir çalının ortasından ateş alevi içinde göründü; o baktı ve işte çalı ateşle yanıyordu ve Ve Musa dedi: Şimdi kenara çekileceğim ve bu büyük manzarayı göreceğim; çünkü çalı yanmadı. Ve Yehova onun bakmak için döndüğünü görünce, çalının ortasından ona seslendi. Ve dedi: Musa, Musa. Ve dedi ki: İşte ben... Üstelik ben babanın Tanrısı, İbrahim'in Tanrısı, İshak'ın Tanrısı ve Yakup'un Tanrısıyım dedi. Ve Musa yüzünü gizledi. Çünkü Tanrı'ya bakmaktan korkuyordu ve Yehova şöyle dedi: Mısır'daki halkımın sıkıntılarını kesinlikle gördüm" vb. (2-7a)

Yorum: Bu pasajda "Yehova'nın meleği", "Yehova" ve "Tanrı" eşittir.

(i) Çıkış 13:21-22: "Ve Yehova, onlara yol göstermek için gündüzleri bir bulut sütunu içinde [Mısır'dan Kenan ülkesine yaptıkları yolculukta İsrailoğullarının] önlerinden gidiyordu, geceleri ise gece gündüz yürüyebilsinler diye ateş sütunu, geceleyin ateş sütunu halkın önünden ayrıldı."

(j) Mısır'dan Çıkış 23:20-23: "İşte, ben [Yehova] seni yolda tutmak ve hazırladığım yere getirmek için önünden bir melek gönderiyorum. Onun huzuruna dikkat et ve onu dinle. onun sesine kulak vermeyin; çünkü o sizin günahınızı bağışlamaz; çünkü benim adım onun içindedir; fakat eğer gerçekten onun sözünü dinlerseniz ve söylediğim her şeyi yaparsanız, o zaman ben düşmanlarınıza düşman olurum; ve düşmanlarına düşman olacaksınız. Çünkü meleğim sizin önünden gidecek."

Exodus 32 -33 hakkında yorum yapın:

Kenan yolunda Sina Dağı'nda yaşanan günah dolu bir olaydan sonra (Çıkış 32-33), Tanrı İsrail'i şiddetli bir şekilde cezalandırır ve onları yok etmekle ve onların yerine Musa'dan büyük bir ulus yaratmakla tehdit eder. Musa araya girdi ve Tanrı, onların yaşamasına ve Kenan'a gitmesine izin vererek, önlerinden "benim meleğimi" göndereceğine ve ülkede yaşayanları kovacağına söz verdi (Çıkış 32:34), ancak önce şunu söylemeyi de ihmal etmedi: "Yukarı çıkmayacağım. çünkü sen inatçı bir kavimsin; yoksa yolda seni yiyip bitiririm." (Çıkış 33:3b)

"Halk [33:1-3'teki] bu kötü haberleri duyunca yas tuttular; ve hiç kimse ona süs takmadı. Ve Yehova Musa'ya dedi: İsrail oğullarına de ki: Siz inatçı bir kavimsiniz; bir anlığına aranızı çıkarsam, seni yok edeceğim; bu nedenle şimdi süslerinizi bırak, sana ne yapacağımı bileyim." Yas tuttular ve süslerini çıkardılar, bir daha asla takmadılar ve Tanrı onları "tüketmedi". Ayrıca Musa'ya şöyle söz vererek kendini daha da tersine çevirdi: "Varlığım seninle birlikte gidecek ve seni dinlendireceğim." Musa şöyle cevap verdi: "Eğer senin varlığın yanımda değilse, bizi buradan çıkarma." Ve kendisinin ve insanların O'nun gözünde lütuf bulduğunun ve yolculuklarında onun da orada bulunacağını güvencesi olarak Tanrı'dan kendisine yüceliğini göstermesini istedi. Buna karşılık Tanrı, Musa'nın görkemi geçerken bir kayanın yarığına girmesini ve ardından yüzünü değil sırtını görmesini sağladı. (33:4-23)

Devamında, Tesniye kitabında, İsrail'in yaklaşık 40 yıl sonra Ürdün Nehri'nin doğusuna ulaşmasından sonra, Musa'nın ölümünden kısa bir süre önce yaptığı veda konuşmasında ve Yeşu'nun onları batıya, Ürdün üzerinden Kenan'a doğru yönlendirmesinin, çeşitli olağanüstü olayları anlattığını belirtiyoruz. Yol boyunca meydana gelen olaylar, Yehova'nın defalarca uzlaşmazlıklarına ve onları çeşitli şekillerde cezalandırmasına rağmen aslında her zaman onlarla birlikte olduğunu gösteriyordu. Ve 1:32-33'te Musa, Kadeş-Barnea'da onlara şöyle dediğini anlatıyordu: "Tanrınız Yehova... geceleyin ateşte çadırlarınızı kurabileceğiniz bir yer bulmak için yolda önünüzden gitti." , size hangi yoldan gitmeniz gerektiğini ve gündüzleri bulutların içinde olmanızı göstermek için" - bu, yukarıda bahsedilen Sina'daki günahkar

olaydan önce Tanrı'nın vaat ettiği şeydi (ve yukarıdaki Mısır'dan Çıkış 32-33'teki analizimizi doğruluyor). Ancak yetişkin nesil, Kenan sınırı yakınındaki Kadeş'te o kadar isyan etmişti ki, Tanrı, Kenan'a girişlerini, tüm isyancıların çölde öleceği Mısır'dan ayrılmalarından 40 yıl sonrasına erteleyerek onları cezalandırdı.

Exodus 32-33 ile ilgili Son Yorum

(k) İsrail, Ürdün nehrinin doğusunda, Eriha'nın karşısındaki Moab ovalarında kamp kurarken, "Yehova'nın meleği", açgözlü peygamber Balam'ın, Moabi kralı Balak adına İsrailoğullarına lanet etmesini engellemekle meşguldü. (Sayılar 22:22-38) Ve 35-38 ayetlerinde "Yehova'nın meleği" ile "Tanrı" eşitlenmiş gibi görünüyor.

(l) İsrail Kenan'a yerleştikten sonra, "Yehova'nın meleği" zaman zaman özel amaçlarla farklı kişilere göründü:

a) Bohim'deki İsrail'e, Kenan halkını kendilerine emredildiği ölçüde sürmedikleri için onları azarlamak ve kendisini onları Mısır'dan çıkaran kişi olarak tanıtmak. (Hakimler 2:1-5)

b) İsrail'i Midyan baskısından kurtarmakla görevlendirmek için Ofra'daki Gidyon'a - ve Yehova olarak tanımlanıyor. (Hakimler 6"11-14)

c) Manoah'ın karısına ve daha sonra Manoah'a, Şimşon'un ebeveynleri olacaklarını önceden bildirmeleri için - ve Tanrı'yı gördüklerini anladılar. (Hakimler 13:2-25)

d) Davud'un ilahi izin olmadan savaş için insanları numaralandırmasının yol açtığı salgın hastalıktan kurtulduktan ve Davud'un ona günahını itiraf etmesinden sonra, Araunah'ın harman yerinde Davud'a. (2 Samuel 24:15-17; çapraz başvuru 1 Tarihler 21:18-27)

e) Beer-şeba'nın güneyindeki çölde, desteklediği sahte peygamberleri öldürdükten sonra Yizreel'deki kötü İzebel'den Horeb'e kaçan İlyas'a. (1. Krallar 19:1-8)

f) Ekron'un tanrısı Baal-zebub hakkında bilgi almak isteyen Samiriye'deki kral Ahazya'ya yapılan bir görevle ilgili olarak daha sonra İlyas'a tekrar. (2. Krallar 1:1-16)

g) Kudüs'ün hemen dışındaki Asur kampına, onu yok etmek ve şehri saldırı ve yıkımdan kurtarmak için. (2. Krallar 19:35-36)

h) Yahuda'nın Babil'deki sürgününün sonuna doğru, peygamber Zekeriya'nın onu bu konuda bilgilendirmesi ve Zekeriya Kitabı'nın ilk altı bölümünde anlatıldığı gibi ilgili bilgileri duyurması gerekiyordu. Ona "benimle konuşan melek" ve "Yehova'nın meleği" deniyor. (ikincisi 1:11, 12:3:1, 5, 6'da)

Yorum: (4)'ten (8)'e kadar olan maddeler önceki referanslarda olduğu gibi "Yehova'nın meleği"ni daha fazla tanımlamasa da, onların bağlamlarında, Tanrı'nın gönderdiği yaratılmış bir melek yerine Tanrılığın bir üyesine aynı şekilde atıfta bulunmalarını yasaklayan hiçbir şey yoktur. Yehova. Aynı şey, herhangi bir özel hizmet olayına değinmeden "Yehova'nın meleği"nden söz eden geri kalan üç ayet için de geçerlidir; yani Mezmur 34:7; 35:5,6 – ancak diğerleri gibi, Tanrı'nın azizleri adına yaptıkları hizmetlerden söz ediyorlar.

Yeni Ahit referansları

Elçilerin İşleri 7:30-32, Musa'dan bahsederken şöyle der: "Ve kırk yıl dolunca, Sina Dağı çölünde, çalılıktaki alevlerin içinde ona bir melek göründü. Rab'bin bir sesi geldi: Ben senin atalarının Tanrısıyım, İbrahim'in, İshak'ın ve Yakup'un Tanrısıyım." Ve 7:38 şöyle der: "Bu, Sina Dağı'nda kendisiyle konuşan melekle ve atalarımızla birlikte çöldeki kilisede (toplantıda) bulunan kişidir" - Pentateuch'ta "Yehova'nın meleği" olarak tanımlanır. ve Yehova olarak, yani Tanrılığın bir üyesi olarak tanımlanıyor. Ancak Elçilerin İşleri bölümündeki bu ayetler, söz konusu meleğin tüm bu örneklerde aynı olduğunu belirtmektedir.

Bundan sonra 1 Korintliler 10:1-4'te şu ifadeler yer alır: "Kardeşler, atalarımızın hepsinin bulut altında olduğu ve hepsinin denizden geçtiği ve hepsinin [Yunanistan'a] vaftiz edildiği konusunda bilgisiz olmanızı istemem. Bulutta ve denizde Musa'ya gittiler ve hepsi aynı ruhi yiyecekten [mannadan] yediler ve hepsi aynı ruhsal içeceği [Horeb'deki ve Kadeş-barnea'daki bir kayadan sağlanan suyu] içtiler; çünkü onlar Onları takip eden ruhsal kayadan içti; kaya da Mesih'ti."

Bu içeceğin gerçek kaynağı, içinden aktığı cansız fiziksel kaya değil, bir Ruh Varlığıydı. Bu Varlık "Mesih'ti, "ruhsal bir kaya"ydı. VE "ONLARI TAKİP ETTİ." Bu, onun Mısır'dan Kenan'a kadar İsrail'e eşlik eden Tanrı Katının bir üyesi olduğu ve Kenan topraklarında da çeşitli vesilelerle hâlâ mucizevi hizmetlerde bulunduğu ve aynı zamanda daha önceki ataları İbrahim ve İshak'a görünen kişi olduğu anlamına gelmelidir. ve yukarıda başından beri anlatıldığı gibi Jacob. Ama o "beden olup aramızda yaşadığında... Baba'dan doğan tek kişi olarak..." (Yuhanna 1:14), çeşitli durumlarda hizmet eden Tanrı'nın melekleri hâlâ vardı, ama hiçbiri "Rab'bin meleği" olarak adlandırılmadı. ya da görünüşe bakılırsa yalnızca kendisi için "Tanrı'nın" adı verilmişti.

Yorum: İsrailoğulları, Mısır esaretinden fiziksel bir kurtuluş olan Musa'ya dalmışlardı. Hıristiyanlar, günahın esaretinden manevi kurtuluşları olan Mesih'in kanına dalmışlardır.

Bölüm 3

Melekler

Genel olarak Melekler

"Melek" kelimesi genellikle İbranice malak kelimesi ile Yunanca aggelos kelimesinden tercüme edilir; her ikisi de haberci veya aracı anlamına gelir.

Melekler (bu terimin en yaygın kullanımıyla) ve iblisler ruhani varlıklardır. Her ne kadar melekler ara sıra insana benzer şekilde ortaya çıksa ve bazı iblisler insan bedenlerinden yana bir yatkınlığa veya güçlü bir sevgiye sahip gibi görünse de, onların insanlar gibi etten bedenleri yoktur.

Hem iyi melekler hem de düşmüş melekler vardır; Tanrı'nın ve Şeytan'ın melekleri. Şeytan'ın kontrolü altında olan ve cin olarak bilinen ruhi varlıklar da vardır. İncil'de meleklerden birçok kez bahsedilir. İblislerden aynı zamanda "şeytanlar", "kirli ruhlar" ve "kötü ruh" olarak da söz edilir.

Melek Hiyerarşisi

Yuhanna, Patmos Adası'ndayken gördüğü görünümde şöyle yazdı: "Ve Tanrı'nın önünde duran yedi meleği gördüm" (Vahiy 8:2) - Kutsal Yazılarda açıkça belirtilmese de genellikle "başmelekler" olarak kabul edilir. Ancak Cambridge Bible Commentary on the New English Bible (1965) şöyle diyor: "Belirli makale, bunları yedi baş melek olarak görmemiz gerektiğini ileri sürüyor; onlar Cebrail'di (Luka 1:19'da 'Tanrı'nın önünde duruyorum' diyen kişi) , Mikail, Raphael, Uriel, Raguel, Saraqael ve Remiel (=6:11'deki notta bahsedilen Yeremiel). Bunlar Enoch 20'de [pseudepigrapha'da] verilen isimlerdir. İncil'de sadece Mikail ve Cebrail'in isimleri geçmektedir. Raphael, Tobit kitabındaki (Apokrifa'da) ana karakterlerden biridir ve şöyle der: "Ben Raphael'im, yedi kutsal melekten biriyim ve onlar... Kutsal Olan'ın görkeminin önüne çıkıyor." (12:15).)

Yorum: "Sözde epigraf", iddia edilen yazarın gerçek yazar olmadığı bir eser veya metindir. Enoch'un kitabı, M.Ö. 150'den kalma olduğuna inanılan Yahudi yazılarından derlenmiştir.

Yorum: Ancak bir meleği baş melek yapmak veya onu bu şekilde tanımlamak için Tanrı'nın huzurunda durmak yeterli olmayabilir. Çünkü İsa şunu söylemişti: "Bakın, bu küçüklerden [kendisine inanan bu alçakgönüllü inananlardan vs. 3-6] hiçbirini küçümsemeyin; çünkü size söylüyorum ki, cennette onların melekleri her zaman cennetteki Babamın yüzünü görürler. " (Matta 18:10). Cebrail şöyle dedi: "Ben... Tanrı'nın huzurunda duruyorum" (Luka 1:19); yine de Enoch'un sözde epigrafik kitabında öyle olmasına rağmen kutsal yazılar onu "baş melek" olarak adlandırmaz.

Yeni Ahit'te iki kez geçen, en yüksek melek anlamına gelen "başmelek" kelimesinin açıkça kullanılmasıyla melekler arasında bir rütbe olduğu anlaşılıyor. Bir yer, 1 Selanikliler 4:16'dır; burada belirli tanımlık, çeviride kullanıldığında, Yunanca metinden çıkarılır ve bu nedenle "bir baş melek" olarak anlaşılabilir ve bu nedenle daha fazlasına ve dolayısıyla bir baş melek kategorisine izin verilir. Ancak aynı durum, Yahuda'nın Hanok'un sözde epigrafik kitabına aşına olmasına rağmen, Mikail'in sanki tek kişi olduğunu belirtircesine isimlendirildiği ve "başmelek" olarak adlandırıldığı Yahuda 9'da da görülür.

Ancak kutsal metinlerde melekler arasındaki rütbeyi belirtmek için "başmelek" terimiyle sınırlı değiliz. Ancak bu noktada sadece iki tanesinden daha bahsedeceğiz.

(a) 2 Petrus 2:4 ve Yahuda 6'da günah işleyen meleklerden bahsediliyor ve Yahuda ayrıca onların "kendi egemenliklerini korumadıklarını, ancak asıl yaşadıkları yerleri terk ettiklerini" belirtiyor. Bu, belirli yerlere ve sorumluluklara hem rütbe hem de atama anlamına gelir.

Yorum: "İma edilen" bir şey kişisel bir yorumdur.

(b) Ayrıca 1. Petrus 3:22, Tanrı'nın sağında olan İsa Mesih'in göğe gitmiş olduğundan söz eder; Melekler, otoriteler ve güçler ona tabi tutuluyor." "Yetkiler" ve "güçler" muhtemelen, tıpkı Filipililer 1'de olduğu gibi, melek olmayan yaratılmış varlıklardan ziyade, özel görev ve sorumluluklara sahip melek kategorilerine atıfta bulunuyor: Bölüm 1'de bu mektubun "piskoposlar ve diyakonlarla birlikte Filippi'de bulunan Mesih İsa'daki tüm Azizlere" hitap ettiğini görüyoruz; bu, "piskoposların" ve "diyakozların" "azizler" olmadığı anlamına gelmez; daha ziyade, onlar özel sorumluluklara ve görevlere sahip azizlerdi.

Yorum: King James İncili'nden sonraki İncil çevirilerinde genellikle "piskopos" yerine gözetmen bulunur. Kral James İncili tercüme edildiğinde İngiltere Kilisesi'nin Piskoposluk pozisyonu veya makamı vardı. Kral James, İngiltere Kilisesi'nin başı olduğundan, Kral James İncilinin İngiltere kilisesinin öğretileri ve uygulamalarıyla tutarlı hale getirilmesini emretti. Piskopos kelimesi, BbleWay Publishing'in Ellerle Yapılmamış Bir Krallık'ta tartışılıyor.

(1) CHERUBİM (kerubim'in çoğulu). Bunlar ilk bahsedilenlerdir ve görünüşe göre sıralamada en yüksek olanlar arasındadır.

(a) Adem ile Havva günah işleyip Cennet Bahçesi'nden kovulduktan sonra. Tanrı "hayat ağacının yolunu korumak için Aden bahçesinin doğusuna Kerubileri ve her yöne dönen kılıcın alevini yerleştirdi" (Yaratılış 3:24). Ancak burada meleklerin bir açıklaması yok.

(b) İsrail'in Mısır'dan kurtarılmasından sonra Tanrı'nın Musa'ya Sina Dağı'nda inşa ettirdiği Mişkan'ın En Kutsal Yeri'ndeki ahit sandığının üstündeki kefarete örtüsünün iki ucunda duran, altından yapılmış iki "kerubi" figürü. Mısır esareti. Orada Tanrı Musa'yla buluşacağını ve onunla "bağışlanma örtüsünün üstünden, tanıklık sandığı üzerindeki iki kerubinin arasından" "iletişim kuracağını" vaat etti - bunun anlamı "kerubilerin" en yükseklerden biri olduğuydu. yaratılmış varlıkların düzenleri (Çıkış 25:18-22; 37:7-9; Sayılar 7:89).

(c) Daha sonra, Süleyman Tapınağı, Mişkan'ın yerine yeniden inşa edildiğinde, Mişkan'dakilere karşılık gelecek şekilde "kehanet'e (Mesken'deki En Kutsal Yer'e eşdeğer) iki "kerubim" figürü yerleştirildi; ve farklı konumlanmıştır. Ve "ev" in (Tapınak) tüm duvarlarının üzerinde,

giriş ve kapı gibi, içte ve dışta palmiye ağaçlarıyla dönüşümlü olarak "kerubim" figürleri oyulmuştu.

(d) Babil'in Yahuda'daki esareti sırasında ve Kebar nehri kıyısında, peygamber Hezekiel'e "gökler açıldı" ve o "Tanrı'nın görümleri" gördü; bunlardan ilki "dört canlı yaratığın benzerliği"ni içeriyordu. daha sonra "kerubiler" (10:1-22) olarak tanımlanan nehir (Hezekiel 1:1-28); ve restore edilmiş bir tapınağın daha sonraki bir görüntüsünde (40:1-47:5), duvarları ve kapıları "kerubiler" ve dönüşümlü palmiye ağaçlarıyla kaplanmıştı (41:18-25). Açıklamaları da öncekilerden daha ayrıntılı ve biraz da farklı.

(e) Yeni Ahit'te "kerubiler"den söz edilen tek yer İbraniler 9:5'te yerdeki tapınağın "bağışlanma yerini gölgeleyen yüce kerubiler"den söz edilir.

Dört canlı hakkında yorum yapın:

Hezekiel'in dört canlı yaratığının her biri "insanın benzerliğine sahipti", ancak her birinin dört yüzü ve dört kanadı vardı ve ayak tabanları "dana ayağının tabanına benziyordu" ve "parlak piriç gibi parlıyordu." " Ayrıca "dört tarafın kanatlarının altında bir adamın elleri" vardı. "Yüzlerinin benzerliğine gelince, onların bir insan yüzü vardı; dördünün sağ tarafında bir aslan yüzü vardı; ... sol tarafta bir öküz yüzü; ... ayrıca bir kartal yüzü vardı (bir adamın yüzünün karşısında)." (1:4-9)

"Canlıların benzerliğine gelince; onların görünüşü yanan ateş korları gibiydi, meşalelerin görünümü gibiydi; ateş canlıların arasında bir aşağı bir yukarı dolaşıyordu; ateş parlaktı ve gökten çıkıyordu. ateş şimşek gibi çaktı ve canlılar bir şimşek gibi koşup geri döndüler." (1:10-14)

Hezekiel'in ilk görüşündeki bu "canlı yaratıklar"ın her birinin yanında, yeryüzünde tuhaf bir tekerlek gördü ("berile benzer [dolayısıyla mavimsi yeşil-mavi tonu]" ve "sanki tekerlek içinde tekerlek gibi") dört yüzlerinin her biri için. Ve "tekerleklerin jantları" yüksek ve korkunçtu; ve... etrafı gözlerle dolu." Canlı yaratıklar hareket ettiğinde tekerlekler de onlarla birlikte hareket ediyordu; ve yerden kaldırıldıklarında tekerlekler de kaldırılıyordu; çünkü "canlı yaratığın ruhu [ya da yaşamı] "tekerleklerde". (1:15-21)

Dört canlı hakkında yorumu son

(2) SERAFİM ("Seraf"ın çoğulu) - kelimenin tam anlamıyla ateşli olanlar anlamına gelir, dolayısıyla görünüş olarak bunlar Hezekiel'in gördüğü "kerubiler" gibi, yani "yanan ateş korları gibi" veya muhtemelen benzer olabilir. yıldırım.

Yorum: Seraphim'den yalnızca bir metinde bahsediliyor; bu metin, İşaya'nın, peygamberlik makamına çağrıldığında Yehova'nın yüceliğine ilişkin, "yüksek meleklerin" Yehova'nın sarayının bir parçası olduğu, hayranlık uyandıran bir vizyonunu anlatıyor.

"Kral Uzziah'ın öldüğü yıl, Rab'bin yüksek ve yükseltilmiş bir taht üzerinde oturduğunu gördüm; ve kuyruğu tapınağı dolduruyordu. Onun üzerinde yüksek melekler duruyordu; her birinin altı kanadı vardı; ikisiyle yüzünü kapattı ve ikisiyle de yüzünü kapattı. ikisiyle de ayaklarını kapattı ve ikisiyle de uçtu. Ve biri diğerine [kelimenin tam anlamıyla bu buna] bağırdı ve şöyle dedi: "Kutsal, Kutsal Kutsal, orduların Yehova'sıdır; yeryüzü onun yüceliğiyle doludur. Ve bağırmanın sesinden eşğin temelleri sarsıldı ve ev dumanla doldu. Sonra dedim ki, Vay başıma! çünkü mahvoldum; çünkü ben dudakları kirli bir adamım ve dudakları kirli bir halkın ortasında yaşıyorum; çünkü gözlerim Kralı, orduların Yehovasını gördü.

"Sonra yüksek meleklerden biri, elinde sunaktan maşayla aldığı canlı bir kömürle bana uçtu; ve onunla ağızma dokundu ve dedi: İşte, bu senin dudaklarına dokundu; ve kötülüğün ortadan kalktı ve günahın bağışlandı." (İşaya 6:1-7)

Ancak burada her birinin kanatları (altı adet, ikisi uçmak için), ayakları, yüzü, eli (muhtemelen iki) olduğu ve konuşabildiği gerçeği dışında elimizde hiçbir açıklama yok.

(3) CANLI YARATIKLAR. Bunlara Yeni Ahit'te, Vahiy Kitabında, Yuhanna'nın cennetteki evrenin taht odasıyla ilgili gördüğü vizyonda sahibiz. Bunlardan dördü vardı ve bazı açılardan Eski Ahit'teki meleklerle ve yüksek meleklerle benziyordu. "Önünde ve arkasında gözlerle doluydular", tahtın ortasında ve tahtın etrafında yer alıyorlardı - belki de tahtın her iki yanından birinde ve yükseltilmiş taht alanının her iki yanında. "Ve birinci yaratık aslana, ikinci yaratık buzağıya, üçüncü yaratık insan yüzü gibi, dördüncü yaratık ise uçan kartala benziyordu. Ve her biri altı kanatlı olan, etrafı ve içi gözlerle dolu olan dört canlı yaratık; ve şöyle diyerek gece gündüz dinlenmediler: Kutsal, kutsal, kutsal, var olan, var olan ve gelecek olan Her Şeye Gücü Yeten Rab Tanrı'dır." (Vahiy 4:6a-8)

(4) YAŞLILAR. "Tahtın etrafında yirmi dört [ikincil] taht vardı [görünüşe göre dört 'canlı yaratığı', ayrıca başlıca 'tahtları' ve onun sakinlerini çevreliyordu] ve tahtların üzerinde beyazlar giyinmiş yirmi dört yaşlının oturduğunu gördüm. elbiseler ve başlarında altın taşlar var." (Vahiy 4:4) Muhtemelen bunlar görünüşte insandı.

Çoğu zaman "canlılar" ve "yaşlılar" uyum içinde hareket ediyorlardı. Örneğin,

(a) Canlılar Allah'a ibadet ederken büyükler de onlara katıldı. (Vahiy 4:9-11)

(b) Kuzu yedi mührün kitabını açmak için galip geldiğinde, "dört canlı yaratık ve yirmi dört ihtiyar Kuzu'nun önünde yere kapandılar... Ve yeni bir şarkı söylediler: "Sen layıksın" vb. (Vahiy 5: 8-10)

(c) Sayısız melek ve yaratılmış her şey ibadete katıldığında, "dört canlı Amin dedi. Büyükler de yere kapanıp tapındılar." (Vahiy 5:11-14)

(d) Başka bir olayda, "İhtiyarlar ve dört canlı yaratığın... tahtın önünde yüz üstü yere kapanıp Tanrı'ya tapındıkları" söylenir. (Vahiy 7:11-12)

- (e) Ve Babil'in düşüşü göklerde büyük bir kalabalık tarafından kutlanırken "yirmi dört ihtiyar ve dört canlı yaratık yere kapandılar ve tahtta oturan Tanrı'ya, Amin; Şükürler olsun diyerek tapındılar." (Vahiy 19:1-4)

Bazen bağımsız hareket ettiler.

- (a) Yahya, evrende yedi mühürlü kitabı açacak hiç kimse bulunmadığı için ağlarken, "yaşlılardan biri ona şöyle dedi: Ağlama." Çünkü Yahuda kabilesinin Aslanı, Yahuda kabilesinin Aslanı'nı açmak için galip gelmişti. kitap. (Vahiy 5:1-5)
- (b) Kitabın ilk dört mührünün her biri açıldığında, dört canlıdan her biri sırayla "Gel" diye bağırarak karşılık verdi ve dört at ve biniciden biri öne çıktı. (Vahiy 6:1-8)
- (c) Başka bir olayda, "yirmi dört ihtiyar yüzüstü yere kapanıp Tanrı'ya tapındılar", ancak dört canlı yaratıktan hiç söz edilmedi. (Vahiy 11:16-18)

(5) MELEKLER. Eski ve Yeni Ahit'te bahsedilen göksel yaratıkların yukarıda belirtilen belirli kategorilerine ek olarak, daha geniş ve daha kapsayıcı bir terim olan "melekler" ile basitçe adlandırılan çok sayıda başka yaratık da vardır. Bir keresinde "tahtın etrafında dönen" olarak söz ettiği "birçok melek... on bin kere on bin ve binlerce binlerce" vardı (en az 101.000.000, ama aslında daha fazla, çünkü bu sayı sadece bin binleri temsil ediyor) ikinci kategori ise yukarıda adı geçen kitabın mühürlerini açmak için kuzunun üstesinden gelmesini kutlayan binlerce [çoğul] binlerce - hepsi söylendiğinde, şaşırtıcı sayıda belirsiz sayıda) (Vahiy 5:11-12). Ve Vahiy Kitabı'nın tamamında meleklerden tek tek veya gruplar halinde bahsediliyor; tıpkı Eski ve Yeni Ahit'in başka yerlerinde de olduğu gibi. İbraniler 12:22 aynı zamanda "göksel Yeruşalim" ile bağlantılı olarak "sayısız melek ordusundan" da söz eder.

Meleklerin Misyonu

Tanrı'nın ve Mesih'in melekleri olarak onlar, "kurtuluşu miras alacak olanlar uğruna hizmet etmek üzere gönderilmiş, hepsi hizmet eden Ruhlardır" (İbraniler 1:14) - Tanrı'nın geniş ve geniş dünyasında onlar için olabilecek diğer görevlerin yanı sıra, görünüşte sınırsız bir evren. Çoğunlukla görünüşleri tanımlanmamıştır. Bazen de görülmeden orada veya yakınlarda bulunmuşlardır. Ancak çoğunlukla insanlar tarafından görüldüklerinde erkek gibi görünüyorlar ve her zaman melek olarak kabul edilmiyorlar - en azından ilk başta - bu yüzden "bazıları farkında olmadan melekleri eğlendirmiş." (İbraniler 13:2) Ve görülmeden orada olabilirler. (bkz. Yaratılış 22:21-35; çapraz başvuru 2. Krallar 6:14-17)

Bireysel olarak bize hangi yollarla hizmet verebilecekleri bize söylenmiyor. Ancak hem Eski hem de Yeni Ahit'te bize halihazırda yapılmış olan bazı hizmet örnekleri verilmektedir ve bazı genel görevler önceden bildirilmektedir.

Meleğin hizmetine Eski Ahit Referansları

1. Yaratılış 19:1-22: Burada, Sodom'u yok etmek ve Lut ile ailesini şehrin yok edilmesinden kurtarmak için Sodom'a gelen "iki meleğin" (1, 15. ayetler) öyküsünü görüyoruz. Ancak onlardan aynı zamanda "insan" olarak da söz edilir (ayet 10, 12, 16) ve aynı şekilde İbrahim'e, Yehova olarak tanımlanan başka biriyle birlikteyken de bu şekilde görünmüşlerdir (özellikle Yaratılış 18 ve 16-22'ye bakın) . Yukarıda alıntılanan İbraniler 13:2'de bu iki olaydan söz edilebilir.

2. Yaratılış 28:12; 31:11: Melekler Yakup'a rüyalarında görüldü. Bunlardan birinde, onların gök ile yer arasında bir merdiven üzerinde yükselip alçaldıklarını gördü; bu, onların her iki alemdeki varlığının ve hizmetlerinin ve ikisi arasındaki yakın ilişkinin simgesidir (çapraz başvuru Yuhanna 1:51). Diğerinde ise melek "Yehova'nın meleği" olabilir. (bkz. 31:13)

3. Mezmur 34:7: "Yehova'nın meleği kendisinden korkanların çevresine ordugâh kurdu ve onları kurtardı." Bu, "Yehova'nın meleği" olarak adlandırılan özel melek olabilir. Ya da burada, sınıf olarak at anlamına gelen "at"tan bahsettiğimizde, sınıf olarak Yehova'nın melekleri (çoğul) için kullanılan bir terim olabilir. Metindeki anlam ikincisiyse, olası bir örnek olarak 2 Krallar 6:14-16'ya bakın.

4. Mezmur 78:49: "Kötülük meleklerinden oluşan bir çeteyi, öfkesinin, gazabının, kızgınlığının ve sıkıntısının şiddetini onların üzerine attı." Bu ilginç pasaj, İsrail'in oradaki esaretten kurtarılmasına yol açmadan önce, Tanrı'nın Mısır'dan korkunç felaketler yoluyla aldığı intikamın kısmi şiirsel bir tasviridir. Bu, "meleklerin" kötü olduğu anlamına gelmez, ancak zaman zaman "Yehova'nın meleği" örneğinde olduğu gibi, bu ülkede yaşayanların başına felaketler getirmek için Tanrı'nın araçları olarak kullanıldıkları anlamına gelir (bkz. 2 Samuel 24). :15-17; 2 Krallar 19:32-36). Veya kötülüklerin kendilerinin melekleri veya ajanları olduğunu söyleyen mecazi bir ifade bile olabilir.

5. Mezmur 91:11-12: "Çünkü bütün yollarında seni korumak için meleklerini senin üzerine görevlendirecek. Ayağını bir taşa çarpmasın diye seni elleri arasında taşıyacaklar." Bu Mezmur bir bütün olarak doğruların kutsanmış durumunu şiirsel bir şekilde tasvir eder; onların ruhsal güvenliklerini fiziksel güvenlik açısından tanımlar. Amerikan Standart Versiyonunda önceki 9-10'a karşı (9. ayetin marjinal çevirisini kullanarak) şu şekildedir: "Yehova benim sığınağımdır dediğin için, En Yüce Olan'ı kendi meskenin yaptın; Hiçbir kötülük olmayacak" başına bir bela gelmeyecek, çadırına da veba yaklaşmayacak." Sonra 11-12'yi takip ediyoruz. Yukarıda alıntılanıldığı gibi, melek hizmeti de dahil. Şeytan, ayartmalarından birinde bunu İsa'ya (önemli bir ihmalle) aktardı ve bunu ona fiziksel bir vaat haline getirdi: "Eğer sen Tanrı'nın Oğluyun. (Matta 4:5-6)

6. Hezekiel 9:1-11: Bu, Yeruşalim'deki iğrençliklere ve Tanrı'nın orada yaşayan suçlulara vereceği cezaya ilişkin Hezekiel'e verilen bir dizi görümün parçasıdır (bkz. 8:1-4). 9. bölümde, her birinin "elinde yok edici silahı olan" (ayet 1-2) "altı adam"ın, Tanrı'nın gazabını infaz etmekle suçlandığını gördü; ancak Hezekiel'in gördüklerinin tanımı sanki onların gerçek insanlardan ziyade melekler olduğu yönündeydi. "Ve aralarında keten giymiş, yanında bir yazarın hokkası bulunan bir adam" (2,3,11. ayetler) aynı zamanda Hezekiel'in bir sonraki bölümdeki "kerubiler" ile bağlantılı olarak

gördüğü şeyin bir parçasıydı. ve her iki eli de şehrin üzerine saçılmak üzere kerubilerin arasından çıkan ateş korlarıyla doluydu. (10:2,6-7)

7. Daniel 3:19-28: Nebukadnetsar, Şadrak, Meşak ve Abednego'yu kızgın bir fırına attırdı ve sonra onlarla birlikte "tanrıların oğlu gibi" olduğunu söylediği birini gördü; ve onlar zarar görmeden kurtarıldıklarında şöyle dedi: "Meleğini gönderen ve kendisine güvenen hizmetkarlarını kurtaran Şadrak'ın, Meşak'ın ve Abednego'nun Tanrısı mübarek olsun." vesaire.

8. Daniel 7:9-12: Bu Daniell'in gece görümlerinden biriydi. Şöyle dedi: "Tahtlar yerleştirilene ve çok eski bir taht oturana kadar izledim (izledim)... binlerce bin ona hizmet etti ve on bin kere on bin onun önünde durdu." Bunlar muhtemelen onun emrinde ve çağrısında bulunan meleklerdi. (Bkz. Vahiy 5:11)

9. Daniel 8:15-27: Cebrail'den (Rab'bin bir meleği, Luka 1:11, 19, 26), az önce gördüğü ama anlamadığı bir görüntüyü Daniel'e açıklaması için çağrılmıştı.

10. Daniel 9:20-27: "Ve ben konuşurken, dua ederken, halkım İsrail'e karşı günahımı itiraf ederken ve Tanrım Yehova'nın önünde Tanrımın kutsal dağı için duamı sunarken; evet, kendi sözlerimi söylerken Başlangıçta rüyette gördüğüm Cebrail adlı adam (belli ki, melek Cebrail), akşam adağı vaktinde hızla uçup bana dokundu ve bana talimat verdi. Ve benimle konuşup şöyle dedi: Ey Daniel, şimdi sana bilgelik ve anlayış vermek için geldim. Yalvarışlarının başlangıcında emir ortaya çıktı ve ben sana çok sevildiğini söylemeye geldim; Bu meseleyi anlayın ve vizyonu anlayın." (Sonra Cebrail'in aktardığı bilgi)

11. Daniel 10:10 - 11:1: "Ve işte bir el bana dokundu (Daniel kendisini güçsüz bırakan ve derin bir uykuya daldığı bir görüntüden sonra şöyle dedi) ve beni dizlerimin ve avuçlarımın üzerine koydu. Ve bana dedi: Ey Daniel, sen çok sevilen adam, sana söylediğim sözleri anla ve dik dur; çünkü ben şimdi sana gönderildim; ve o bu sözü söylediğinde titreyerek durdum. Sonra bana şöyle dedi: Korkma Daniel; çünkü anlamaya ve kendini Tanrının önünde alçakgönüllü olmaya adanmış ilk günden itibaren, sözlerin duyuldu ve ben senin sözlerin uğruna geldim. Pers krallığının prensi [düşmüş bir melek prensi olabilir mi?] yirmi gün boyunca bana karşı çıktı; ama işte, baş prenslerden biri olan Mikael [aslında "başmelek" Yahuda 9] bana yardım etmeye geldi ve Orada Pers krallarıyla birlikte kaldım. Şimdi, son günlerde halkının başına neler geleceğini sana anlatmaya geldim... Sonra, dedi: Sana neden geldiğimi biliyor musun? Ve şimdi Pers prensiyle savaşmak için geri döneceğim; ve yola çıktığımda, işte, Yunanistan prensi gelecek. Ama sana gerçeğin yazısında yazılı olanı söyleyeceğim; ve bunlara karşı prensin Mikail'den başka benimle birlikte olan kimse yok. Bana gelince, Med Darius'un ilk yılında onu onaylamak ve güçlendirmek için ayağa kalktım."

Kimliği belirlenemeyen bu şahsiyet, kendisini baş melek Mikail'e yakınlaştıracak şekilde kendisinden söz etmektedir. Ve aynı kişi Daniel'e Bölüm 11'den 12:4'e kadar olan bilgilerin geri

kalanını verdi. Ayrıca, 12:1'de "Mikael"den söz ediyor..., halkınızın çocukları adına duran büyük prens" - yani İsrail'in dürüstleri - öyle görünüyor ki, Tanrı halkının koruyucu meleği - bu işe karışmış. Tanrı adına ve Tanrı'nın itaatli tebaaları adına Şeytan'a ve onun yandaşlarına karşı (Bkz. Vahiy 12:7-8).

Meleğin Hizmetkarlarına Yeni Ahit Referansları.

1. Luka 1:5-23: Melek Cebrail, Vaftizci Yahya'nın doğumunu önceden bildirmek için Zekeriya adlı bir rahibe gönderdi.

2. Luka, 1:26-38: Melek Cebrail de aynı şekilde "Yüceler Yücesi'nin oğlu" İsa'nın doğumunu önceden bildirmek için "Celile'nin Nasıra adlı şehrine" Meryem adındaki bir bakireye gönderdi.

3. Matta 1:18-25: Rab'bin bir meleği rüyada Meryem'in nişanlı olduğu Yusuf'a görünerek Meryem'in Kutsal Ruh aracılığıyla hamile olduğuna ve hamile kalmaktan korkmaması gerektiğine dair ona güvence verdi. onu kendine al.

4. Luka- 2:8-20: Rab'bin bir meleği, birdenbire "göksel ordunun kalabalıklarıyla" birleşerek, İsa'nın o şehirde doğuşunu duyurmak üzere Beytullahim yakınlarında gece sürülerini gözetleyen çobanlara görüldü. ve onlara onu nasıl bulacaklarını öğretmek.

5. Matta 2:13-15: Rab'bin bir meleği Yusuf'a rüyada görünerek, kral Hirodes'in onu yok etme çabasını engellemek için çocuğu ve annesini Mısır'a götürmesini istedi.

6. Matta 2:19-23: Aynı şekilde, Hirodes öldüğünde, Rab'bin bir meleği Yusuf'a, çocuğu ve annesini İsrail ülkesine geri götürmesini sağlamak için rüyada görüldü.

7. Matta 4:11: İsa'nın vaftizinden, 40 gün oruç tuttuktan ve Şeytan'ın ayartmalarına başarılı bir şekilde direndikten sonra, "işte, melekler gelip O'na hizmet ettiler. (Ayrıca bkz. Markos 1:13)

8. Matta 13:36-43: Tares Meseline ilişkin açıklamasında İsa şöyle dedi: "Hasat dünyanın sonudur; orakçılar da meleklerdir... İnsanoğlu meleklerini gönderecek ve Tökezlemeye neden olan her şeyi ve kötülük yapanları krallıktan toplayacaklar ve onları ateş fırınına atacaklar" vb.

9. Matta 13:47-50: Ağ Meselinde şunu söyledi: "Dünyanın sonunda: melekler ortaya çıkacak ve kötüleri doğruların arasından ayıracak ve sonra onları Tanrı'nın fırınına atacaklar. yangın" vb.

10. Mathew 16:27: "Çünkü İnsanoğlu, Baba'nın görkemi içinde melekleriyle gelecek ve sonra herkese yaptıklarının karşılığını verecektir." (Krş. 25:31-46)

11. Matta. 18:10: "...çünkü size şunu söyleyeyim, cennetin krallığında onların melekleri her zaman cennetteki babamın yüzünü görürler." (Bkz. Elçilerin İşleri 12:15)

12. Matta 24:30-31: "...İnsanoğlunun gökteki bulutlar içinde büyük bir güçle ve büyük bir görkemle geldiğini görecekler. Ve meleklerini büyük bir borazan sesiyle gönderecek ve onlar bir araya toplanacaklar. göğün bir ucundan diğer ucuna kadar dört rüzgârdan onun seçilmişleri." (Ayrıca bkz. Markos 13:26-27; ayrıca 1. Selanikliler 4:16)

13. Matta 25:31-32: "Ama İnsanoğlu tüm melekleriyle birlikte kendi görkemiyle geldiğinde, o zaman kendi görkem tahtına oturacak: ve bütün uluslar onun önünde toplanacak" - yargılanmak. (33-46'ya karşı). (Krş. Fasil, 16:27; ayrıca Yahuda 14-15)

14. Matta 28:1-10: Mesih'in dirilişinin sabahında, "Rab'bin bir meleği gökten indi, gelip taşı yuvarladı ve üzerine oturdu" vb. (Ayrıca bkz. Markos 16:1-7) Luka 24:1-7,22-23; Yuhanna 20:11-13)

15. Markos 8:38: "Bu zina ve günahkâr kuşakta kim benden ve benim sözlerimden utanırsa, İnsanoğlu da Babasının görkemi içinde kutsal meleklerle birlikte geldiğinde ondan utanacaktır. " (Bakınız Luka 9:26; 12:8-9; çapraz başvuru Matta 10:32-33)

16. Luka 15:10: "Size söylüyorum, Tanrı'nın melekleri tövbe eden bir günahkar için sevinç taşır."

17. Luka 16:22: "Ve öyle oldu ki dilenci [Lazarus] öldü ve melekler tarafından İbrahim'in kohnuna götürüldü."

18. Luka- 22:43: "Ve ona (Gethsemane Bahçesi'nde İsa'ya) gökten onu güçlendiren bir melek görüldü." (Bk. Matta 4:11)

19. Elçilerin İşleri 1:10-11: "Onlar [Mesih'in göğe yükselişi sırasındaki havariler] O giderken kararlılıkla göğe bakarken, işte, beyaz giysili iki adam [belli ki melekler] yanlarında duruyordu" ve onlara güvence verdi: aynı şekilde geri dönmesi.

20. Elçilerin İşleri 5:19-20: "Rab'bin bir meleği" hapishanenin kapılarını açtı ve dirilen Mesih'in müjdesini vaaz ettikleri için hapsedilen havarileri serbest bıraktı.

21. Kanun. 7:53: İstefanos, Sanhedrin huzurunda yaptığı konuşmada mahkemeye şunları söyledi: "Siz... [Musa'nın] yasasını melekler tarafından emredildiği şekilde aldınız ve ona uymadınız." (Bkz. Galatyalılar 3:19; İbraniler 2:2)

22. Elçilerin İşleri 8:26: "Rab'bin bir meleği", müjdeci Philip'e Samiriye'yi terk etmesi ve güneye, Kudüs'ten Gazze'ye giden yola gitmesi talimatını verdi; burada Etiyopyalı bir hadımla temasa geçti ve onu Mesih'e dönüştürdü. (27-39'a karşı)

23. Elçilerin İşleri 10:3-7,22,30-32: "Tanrı'nın bir meleği", "kutsal bir melek", "parlak giysili bir adam" Cornelius'a göründü ve ona, elçi Petrus'la iletişime geçmesi talimatını verdi. böylece kendisi ve evi kurtarılabilir.

24. Elçilerin İşleri 12:5-11: "Rab'bin bir meleği" elçi Petrus'u hapisten kurtardı ve Hirodes tarafından öldürülmesini önledi.

25. Elçilerin İşleri 12:15: Petrus hapisaneden salıverildiğinde ve Yuhanna Markos'un annesi Meryem'in evine geldiğinde, bir hizmetçi onun "kapının kapısını" çalmasına cevap verdi ve onun Petrus olduğunu bildirdi. "Bu onun meleğidir" dedi. (Bk. Matta 18:10)

26. Elçilerin İşleri 12:23: "Rab'bin bir meleği" Hirodes'i vurup öldürdü, çünkü o bir "tanrı" olarak alkışı kabul ederken Tanrı'ya yücelik vermemiştir.

27. Elçilerin İşleri 23:6-9: Ferisiler ve Sadukiler, melek diye bir şeyin var olup olmadığı ve aynı zamanda "diriliş" ya da "ruh"un olup olmadığı konusunda anlaşmazlığa düştüler; elçi Pavlus Ferisilerle her konuda inanıyordu üç.

28. Elçilerin İşleri 27:23-24: "Tanrı'nın bir meleği", kendisinin ve gemideki herkesin güvenliğini garanti altına almak için bir gece Adria'da (Akdeniz'in bir kolu) fırtınada savrulan bir gemide Pavlus'un yanında durdu.

29. 1 Korintliler 11:10: Elçi Pavlus, muhtemelen herkesin Tanrı'ya itaat etmesi konusundaki kaygılarından dolayı, kadının "melekler yüzünden başında bir yetki işareti" taşıması gerektiğini yazdı. (Bakınız Luka 15:7,10)

30. 1 Selanıkliler 4:16: "Çünkü Rab'bin kendisi bir haykırıyla, baş meleğin sesiyle ve Tanrı'nın borazanıyla gökten inecek: ve önce Mesih'teki ölümler dirilecek" - yani baş melek dirilecek Rabbimiz'e, dünya tarihinin sonunda dönüşünde eşlik eden melekler arasında yer almaktadır.

31. 2 Selanıkliler 1:7-10: "Rab İsa, güçlü melekleriyle birlikte gökten ortaya çıkacak" (Kral James Versiyonu), kötülerden intikam almaya ve azizlerinde yücelmeye geldiğinde.

32. 1 Timoteos 3:16: "Bedende tezahür eden" (bkz. Yuhanna 1:1-1,14; 1 Yuhanna 1:1-4; 3:5) "melekler tarafından görüldü" - belli ki toprak. (bkz. Matta 4:11; Markos 1:13; ayrıca Luka 2:13; 24:4-7; Elçilerin İşleri 1:10-11; çapraz başvuru Yuhanna 1:51)

Meleklerin Misyonu'nun Sonucu

Meleklerin hizmetleri insanlık tarihi boyunca çeşitlilik göstermiştir, ancak çoğunlukla Tanrı'nın ilahi rehberliği ve halkını koruması için kullanılmıştır - "kurtuluşu miras alacak olanlar uğruna

hizmet etmek üzere gönderilmiştir." (İbraniler 1:14) Ve erkek gibi görünmek; yabancılar ve erkekler zaman zaman "melekleri habersizce ağırladılar." (İbraniler 13:2)

Yorum: Melekler, Hıristiyanlara Allah'ın hizmetini, farkında olmasalar bile yerine getirirler.

Bizim onların bakanlıklarının muhatabı olmamız ve bunu bilmememiz mümkün. Aynı zamanda, Lazarus'un durumunda olduğu gibi, tüm doğru kişilerin ruhlarının ölüm sırasında melekler tarafından Hadean cennetine götürülmesi muhtemeldir. (Luka 16:22)

Sonunda, öyle görünüyor ki, biz de göksel dünyada onlara katılacağız. (İbraniler 12:22-24)

Cebrail

Eski Ahit'te iki kez anılır ve insan görünümünde olduğundan "Adam Cebrail" olarak anılır. İlk olarak, gördüğü ama anlamadığı bir görümü açıklamak için peygamber Daniel'e göründü (Daniel 8:1-19). İkinci durumda, aynı şekilde, bu kez duaya yanıt olarak ve gördüğü görümlerle ilgili ona daha fazla talimat vermek için Daniel'e göründü. (9:20-23)

Cebrail'den aynı şekilde Yeni Ahit'te iki kez bahsedilir. İlk olarak, Vaftizci Yahya'nın babası Zekeriya'ya göründü ve ona ikincisinin doğumunu duyurdu ve şunları söyledi: "Ben Tanrı'nın huzurunda duran Cebrail'im; ve seninle konuşmak için gönderildim, ve sana bu müjdeyi getirmek için" (Luka 1:5-23). Ve altı ay sonra, Tanrı tarafından "Nasıra adındaki Celile şehrine", Meryem adındaki bir bakireye, Kutsal Ruh'un gücüyle hamile kalacağını ve bir erkek çocuk doğuracağını duyurmak üzere gönderildi. İsa'yı ve ona Yüceler Yücesi'nin Oğlu adını verecekti. (1:26-38)

MICHAEL

Daniel'in belli bir vizyonundan sonra, Tanrı tarafından ona bunun önemini açıklamak için biri gönderildi, ancak bu kişi Pers krallığının prensi tarafından geciktirildi; ama Daniel'e şöyle dedi: "Baş prenslerden biri olan Mikail bana yardım etmeye geldi." Ve ayrılmadan önce ona şunu söyledi: "Bunlara karşı (Pers prensi ve Yunanistan prensi) benimle birlikte prensiniz Mikael dışında kimse yok." (bkz. Daniel 10:1-21, Mikail'in adı 13,21'de geçiyor.) Ve 12:1'de ondan yine ismiyle bahsediliyor ve "senin halkının çocuklarını temsil eden büyük prens" olarak tanımlanıyor. – Daniel'in halkı, Yahudilerin kutsalları.

Yeni Ahit'te Yahuda 9'da ona "Başmelek Mikail" (meleğin en yüksek seviyesi) adı verilir ve şeytanla çekiştiği ve "Musa'nın bedeni hakkında tartıştığı" anlatılır. Ve son olarak Vahiy 12:7-9'da şunları okuyoruz: "Ve gökte savaş vardı: Mikail ve melekleri ejderhayla savaşa gidiyorlardı; ejderha ve melekleri savaştı; ve onlar galip gelmediler, onlar da galip gelmediler. Ve onların yeri artık göklerde bulundu ve İblis denilen ve bütün dünyayı aldatan eski yılan, yeryüzüne atıldı ve melekleri de onunla birlikte atıldı. " Bütün bunlar John tarafından Patmos Adası'ndayken bir görüntüde görüldü.

Şeytan

İngilizce kelime, Eski Ahit'teki İbranice Şeytan teriminden ve Yeni Ahit'teki Yunanca Satanas teriminden gelmektedir. Temel anlamı "düşman"dır. "Şeytan" olarak tercüme edilir ve Tanrı'nın ve insanın en büyük düşmanı anlamına gelir ve insanın yeryüzündeki deneme süresi boyunca Tanrı tarafından belirli sınırlar dahilinde hoşgörülle karşılanır, ancak daha sonra ajanlarıyla birlikte "sonsuz ateşe" mahkum edilir. (Matta 25:41) Bunun tek istisnası, İsa'nın, Matta 16:23'te Rabbimiz'in yaklaşmakta olan ölümüyle ilgili öngörüsüne meydan okurken, Petrus'a Şeytan benzeri bir adam anlamında "Şeytan" adını vermesidir; Markos 8:33).

Karakter ve Kimlik

Vahiy 12:9'da sembolik olarak bir "ejderha" olarak temsil edilir. O, "İblis denilen yaşlı yılan ve tüm dünyayı aldatan Şeytan" olarak tanımlanır. "Şeytan" kelimesi iftiracı, kötü niyetle yalan beyanda bulunan veya iftira atan kişi anlamına gelir. Ve "yaşlı yılan... aldatıcı" olarak adlandırılması, açıkça, Şeytan'ın bir ajanı olarak yalan ve Tanrı'ya iftira yoluyla Havva'yı Cennet bahçesinde aldatan (Yaratılış 3) ve onu ve Adem'i cennete yönlendiren yılanı bir göndermedir. onlar ve tüm gelecek nesiller için fiziksel ölümle sonuçlanan günah. Buna göre İsa, kendisini öldürmek isteyen Yahudilere şunu söyledi: "Siz babanız İblis'siniz ve babanızın arzularını yerine getirmek sizin isteğinizdir. O başlangıçtan beri bir katildi ve hakikatte durmuyor; çünkü onda hakikat yoktur. Yalan söylediğinde kendi ağzından konuşur; çünkü o bir yalancıdır ve onun babasıdır" (Yuhanna 8:44). Elçi Pavlus "Havva'yı kurnazlığıyla kandıran yilandan" (2 Korintliler 11:3) ve "şeytanın hilelerinden" söz ediyor. (Efesoslular 6:11) Ve "onun yöntemleri" (2 Korintliler 2:11). O, "bir ışık meleği" olarak görünebilir (2 Korintliler 11:14). Ayrıca, tam tersi olarak, "düşmanınız, kükreyen bir aslan gibi şeytan, yutacağı kişiyi arayarak ortalıkta dolaşiyor." (1 Petrus 5:8)

Köken ve Kader

1. Görünüşe göre Şeytan, Tanrı'nın yüksek rütbeli bir meleği olarak yaratılmıştı, ancak tam anlamıyla en yüksek değil ve 2. Petrus 2:4'te değinildiği gibi "günah işleyen meleklerin" ve "aşağı atılan" meleklerin lideriydi. ve Yahuda 6. İkinci pasajda, kendilerine atanan rütbe ve alandan memnun olmadıklarını ima ederek "kendi prensliklerini korumadıkları, ancak uygun yerleşim yerlerini terk ettikleri" belirtiliyor.

2. Vahiy 12:7-9'da şunları okuyoruz: "Ve gökte bir savaş vardı: Mikail ve melekleri ejderhayla savaşa gidiyorlardı; ve ejderha ve onun melekleri savaştı; ve onlar galip gelemediler, onlar da galip gelmediler. Ve büyük ejderha, İblis ve Şeytan denilen, bütün dünyayı aldatan yaşlı yılan, yeryüzüne atıldı ve melekleri atıldı. onunla."

Yorum: Bu, Yahya'nın Patmos Adası'nda gördüğü bir vizyonun parçasıydı; Şeytan'ın, İsa'yı doğduktan sonra yok etme ve sonunda çarmıha gerilmeyi başarma girişiminin bir sonucu olarak yaşananları simgeliyordu; yalnızca O'nun Tanrı tarafından diriltilmesi için. ölmüş ve "Tanrı'ya ve O'nun tahtına götürülmüştür." (12:4-5)

3. Matta 25:41'de İsa "İblis ve onun melekleri için hazırlanan sonsuz ateşten" söz eder. Dolayısıyla, tıpkı Mikail'in ("baş melek, "Yahuda 9) kudretli bir melek olması ve Vahiy 12'deki tasvire göre, onunla aynı hizada olan başka meleklerin olması gibi, Şeytan da kudretli bir melek olmalı ve diğer melekler de onunla aynı hizada olmalıdır. Şeytan da dahil olmak üzere düşmüş melekler henüz "sonsuz ateşe" atılmadılar, ancak yargılanmak üzere saklandılar" (2 Petrus 2:4) - Yahuda "büyük günün yargısına kadar" diyor (Yahuda 6). Tanrı'nın, ölümden dirilttiği "adam" aracılığıyla dünyayı adaletle yargılamak için görevlendirdiği "gün" şüphesizdir (Elçilerin İşleri 17:31).

4. Eyüp'te (1:6,7,7,8,9,12,12; 2:1,2,2,3,4,6,7) "Şeytan"dan bu isimle ilk kez söz ediyoruz – İbranice'de, açıkça üstünlük nedeniyle "Şeytan" olarak adlandırılmıştır.

Kadim gelenek Eyüp'ü Edom'un ikinci Kralı Jobab ile özdeşleştirir (Yaratılış 36:33); Uz'un ise Filistin ile Arabistan arasındaki sınır boyunca, kuzeyde ve doğuda Edom'dan Fırat Nehri'ne kadar uzandığı düşünülüyor. Uz ülkesinin, geleneğin Eyüp'ün evi olarak adlandırdığı kısmı, Celile Denizi'nin doğusundaki Hauran'dı; bu bölgenin bir kısmı daha sonra Başan, aynı zamanda (bugüne kadar) Golan olarak adlandırıldı.

Şeytan

"Şeytan" terimi zaten karalayıcı bir iftiracı, iftiracı, sahte bir ithamcı olarak tanımlanmıştı. Şeytan'ın suçlamalarının tamamı mutlaka yanlış değildir, ancak hepsi kötü niyetlidir ve çoğu da yanlıştır. Tanrı'nın ve insanın köklü (kesinlikle yerleşmiş veya uzun süredir devam eden) düşmanı olarak, insanı Tanrı'ya (Eyüp 1:6-11; 2:1-5; Vahiy 12:9-19) ve Tanrı'yı da insana (Yaratılış) suçlar. 3:1-15). "İblis:" olarak daha uygun bir şekilde çevrilen Yunanca kelime diabolos'tur. 1. Timoteos 3:1 ve 2. Timoteos 3:3'te "sahte suçlayıcı" olarak tercüme edilir ve Titus 2:33'te "iftiracı" olarak tercüme edilir, bir defasında "şeytan" (Yuhanna 6) :70), İsa'nın Yahuda İskariot hakkında onun "şeytan" değil, "şeytan" olduğunu söylediği yer.

Şeytani

Bu, İbranice değersizlik anlamına gelen beliyaal kelimesinin Yunanca şeklidir. kötülük, aşağılık adam ve dinsiz.

Beelzebub

Jerome'un Latince Vulgata'sında (MS 4. yüzyılın sonlarında), Yunanca Yeni Ahit eseri Beelzeboul'da Matta 10:25; 12:24, 27; Markos 3:22; Luka 11:15,18,19) ve İngilizce çevirilerin tamamında olmasa da çoğunda benimsenmiştir. İsa'nın Yahudi düşmanları ve Kendisi tarafından "cinlerin prensi" olarak kullanılmış ve "Şeytan" için uygulanmıştır. (Matta 12:24-27)

Baştan Çıkarıcı

Bu açıklama Matta 4:3 ve 1 Selanikliler 3:5'te geçer; kelimenin tam anlamıyla, sırasıyla baştan çıkarıcı ve baştan çıkarıcıdır. Şeytan bir ayartıcı olarak kötü eylemleri teşvik eder.

Kötü olanı

Bkz. Matta 13:19, 38-39; 1 Yuhanna 2:13-14; 3:12; 5:18.

Aldatıcı

Bkz. Vahiy 12:9; bkz. 20:3, 8.

Suçlayan

Bkz. Vahiy 12:10; bkz. Eyüp 1:11; 2:4-5.

Düşman

Bkz. Matta 13:39.

Düşman

Bkz. 1 Petrus 5:8; Yunanca kelime antidikos'tur ve başlangıçta bir davadaki rakip anlamına gelir, ancak mahkemede olsun ya da olmasın bir rakip için genel bir kelime olarak kullanılmaya başlandı. İkinci pasajda Şeytan, suçlamak, düşman olmak anlamında bir fiil olarak kullanılmıştır. (çapraz başvuru Zekeriya 3:1)

Lucifer??? Olmadığını Düşünüyoruz.

İşaya'nın ilk İncil çevirilerinde "Nasıl da gökten düştün, ey Lucifer, sabahın oğlu! Nasıl da yere yıkıldın, bu da ulusları zayıflattı." Ama bir notta şöyle yazıyor. "Ya da ey gündüz yıldızı." Ancak İşaya 14:3-23'ün bağlamı, bu terimin, ikisi arasındaki karşılaştırmalara rağmen, o dönemde siyasi göklerdeki en parlak yıldız olan Şeytan'a değil, "Babil kralına" (ayet 4) hitap etmek için kullanılacağını göstermektedir. ve çoğu kralın kendi bencil ve kibirli gururunu ve hırslı planlarını temsil eden, kullanılan abartılı açıklamalar, yakında devrilme ve çöküşle engellenecek.

Az önce bahsedilen bağlam, İşaya 13:1 ile başlayan, Babil milletine karşı getirilen bir "yükün" veya kehanetin ikinci bölümünü temsil ediyor. Benzer bir başka kehanet de Hezekiel 28:1-19'da bulunur; "Sur prensi"ne karşı, onun aşırı gururunu anlatır ve onu ölümün yaklaştığı konusunda uyarır (1-10. ayetler), ardından da Sur kralı için hicivli bir ağıt gelir. "(11-19. ayetler), "prens" ile aynı olduğu neredeyse kesindir.

4. Bölüm

Şeytanlar

İblisler üzerine yapılan bu çalışma, onların pagan ibadeti, astroloji dahil inanç ve uygulamalar, atalara tapınma, ispiritizma ve büyücülük, falcılık, büyü reenkarnasyonu, ruhların göçü ve her

türlü mit gibi diğer konularla olan ilişkilerini ve bu konularla ilişkilerini içerecektir. batıl inançlar vb. Bunlardan bazılarına tesadüfen ve kısaca değinmedikçe tekrar değinmeyebiliriz.

Konuyla ilgili önemli miktarda malzeme olmasına rağmen, Kutsal Kitap sorulabilecek veya sorulabilecek hemen hemen tüm sorulara kesin veya zorunlu olarak güvenilir yanıtlar sağlamaz. Ancak amacımız, kutsal yazılarda makul ölçüde ele alabileceğimiz ve bunların anlaşılmasına katkıda bulunabilecek geniş bir malzeme yelpazesini kapsamak olacaktır.

İncil'de "ruh" kelimesi, TANRI, KUTSAL RUH ve MESİH, MELEKLER ve ŞEYTANLAR gibi hem iyi hem de kötü, insan olmayan ve insani varlıklar için kullanılır, ancak can kelimesi kullanılmaz. İlginç bir gerçek şu ki, ruhlar dünyasına olan inanç (hem iyi hem de kötü), sadece İncil topraklarında değil, aynı zamanda bu topraklarda baskın olan Sami, Mısır, Yunan ve Roma kültürlerinde de tüm dünyada bilinen her kültürü karakterize etmiştir. topraklar.

İngilizce "iblis" kelimesi, Yunanca daimon isminin İngilizceleştirilmiş şeklidir ve hem Yeni Ahit'imizde hem de LXX'te (Eski Ahit'in MÖ 250 civarındaki Yunanca tercümesi) bulunur.

Septuagint (LXX) isyankar bir halkın "tuğla sunaklarda tütsü yaktığını, ancak kime tapınılmasının yasak olduğunu belirtmeden; örneğin Baal ve diğer pagan tanrılardan söz eder.

Yeni Ahit zamanlarından önce Helenistik veya Grek dünyasında yaygın bir inanış şuydu: "Ölümlülerin ruhları, dünyevi bedenlerden ayrıldıklarında iblislere dönüşür." (A. Campbell, Popüler Dersler ve Adresler, s.380, 381, 386.) Yunan dünyasında (ve genel olarak pagan dünyasında) iblislerin sıklıkla her tür yerde, mümkün olan her zamanda ortaya çıktığı yaygın bir fikirdi. özellikle esrarengiz canavarlarinkiler ve çok çeşitli talihsizliklerde kendini gösterir. Bir iblisin işi olduğu anlaşılana kadar olaylar genellikle gizemliydi. Bazı iblislerin iyi huylu olduğuna, yalnızca kendilerine gereken fedakarlıkları istediklerine, diğerlerinin ise düşmanca ve zararlı olduğuna, hatta şiddetli olduğuna ve onlara en sert yöntemlerle karşı konulması gerektiğine inanılıyordu. Hastalıklara yol açan iblislerin ele geçirilmesi de popüler inancın bir parçası haline gelmişti. Büyü yoluyla onları kovmaya ya da kovmaya çalışma uygulaması da öyle.

İğrenç Uygulamalar

Pagan dünyası genel olarak ruhlara ilişkin popüler Yunan inanışlarına benzer görüşlere sahipti. Bu kavram, tıpkı Eski Ahit'te meleklerin Yehova ile insan arasında aracı olarak temsil edildiği gibi, ölümlerin ruhları da dahil olmak üzere daha yüksek tanrılar ile insan arasında aracılık eden güçleri kapsıyordu. Ancak Eski Ahit yazıları, daha sonra Yeni Ahit'in yaptığı ve yapacağı gibi, Tanrı'nın halkının paganların inançlarını ve uygulamalarını benimsemesini yasakladı.

Hem Eski hem de Yeni Ahit, iblislerle ilgili çeşitli pagan uygulamalarını ve inançlarını iğrenç şeyler olarak kınamaktadır:

- (1) oğullarını veya kızlarını ateşten geçirme uygulaması

- (2) kehaneti kullanan,
- (3) kehanet (bir alamet) uygulayan biri,
- (4) bir büyücü,
- (5) bir büyücü,
- (6) bir büyücü,
- (7) tanıdık bir ruha sahip bir danışman,
- (8) bir sihirbaz,
- (9) bir büyücü.
- (10) kehanet,
- (11) büyü,
- (12) büyücülük (büyücü ve cadı)
- (13) astroloji,
- (14) aylık prognostikatörler,
- (15) şeytan çıkarma,
- (16) batıl inanç,
- (17) idol (ve benzer terimler),
- (18) sahtekarlık (nedeni daha sonra açıklanacaktır).

Bu uygulamalardan bazılarının anlamı

1. Oğlunu veya kızını ibadet olarak ateşten geçirmek:

Bu, Kenan ve çevresinde yaygın olarak uygulanan ve iğrenç bir uygulama olan çocuk kurban etmenin bir biçimidir.

Yorum: Bugünkü kürtaj uygulaması, putlara tapınmada çocuk kurban etme uygulamasına eşit midir?

2. Putperestlik

Kelimenin tam anlamıyla putperestlik, putlara veya tasvirlerle tanrı olarak tapınmaktır; mecazi olarak herhangi bir şeye aşırı bağlılık veya hürmet; bu anlamda "açgözlülüğün" putperestlik olduğu söylenir (Koloseliler 3:5). İngilizce "idol" kelimesi Yunanca eidolon'dan gelir; görülen bir şey, bir görüntü veya benzerlik; gerçek veya hayali bir nesnenin biçimini temsil eder. Başka bir deyişle, gerçeklik söz konusu olduğunda bir yokluğu temsil eder. Ancak paganların zihninde, putlara kurban sunarken onlar "Tanrı'ya değil iblislere kurban ederler: ve ben sizin (Hristiyanların) iblislerle birlik olmanızı istemem." (1 Korintliler 10:20)

Yehova, Sina'da İsrail'e On Emir'i verirken şöyle dedi: "Benden başka tanrın olmayacak. Kendine oyma bir heykel, yukarıda göklerde olanın, aşağıda yerde olanın veya yerin altında sularda olanın hiçbir benzerini yapmayacaksın; Onlara eğilmeyecek ve onlara kulluk etmeyeceksin; çünkü ben, senin Tanrın Yehova, kıskanç bir Tanrırım." (Çıkış 20:4-5)

Romalılar 1:18-32'ye göre din, başlangıçta tek tanrıydı (tek gerçek Tanrı'ya tapınma), çoktanrıcılık (birçok tanrıya inanç) ya da putperestlik (heykellere tapınma) değildi. Tufandan önce şirk veya putperestliğe dair herhangi bir kayıt bulunmamaktadır. Fakat görünen o ki, çok geçmeden, bunlar çok geçmeden ortaya çıkmışlardı: "Atalarınız eski zamanlarda Nehrin [Fırat'ın] ötesinde yaşarlardı; hatta İbrahim'in babası ve Nahor'un babası Terah bile; ve başka tanrılara hizmet ederlerdi." (Yeşu 24:2)

3. Batıl inanç

Batıl inanç, irrasyonel korku duygularına, (inanılan kişiden başkaları tarafından) makul bir destekten yoksun kabul edilen dini bir sisteme olan inanca, okültlere veya alametlere, büyülere ve işaretlere olan inanca dayanır. (Funk & Wagnalls'ın İngilizcenin Yeni Pratik Sözlüğünden)

Kültürümüz, Hıristiyanlar arasında bile, eski batıl inançların kalıntılarından tümüyle arınmış değildir. Orta Çağ'ın yaygın bir batıl inancı, şeytanın bir kişinin hapsirdiği sırada tedbirsiz bir anda içine girebileceği, ancak orada bulunan herhangi birinin hemen Tanrı'ya başvurması durumunda bunun önlenebileceğiydi; örneğin, birisi hapsirdiğinde "Tanrı seni korusun", bu da onun büyüün ve büyücülüğün gücüne olan inancını içerir. Diğer benzer inanışlar arasında 13'ün uğursuz bir sayı olduğu inancı, nazar inancı, ayna kırmanın kötü şans getirdiği inancı ve tam tersine at nalının, tavşan ayağının veya dört yapraklı yoncanın iyi şans getirdiği inancı yer alır. . Günümüzde en yaygın olanı ve en ciddiye alınanı, yıldızların (eskiden iblisler, tanrılar ve tanrıçalar olduğuna yaygın olarak inanılan) ulusları ve bireyleri etkilediği ve astrologların bu yolla yıldızları etkileyebileceği inancına dayanan, kişinin günlük aktivitelerinin yönlendirilmesi için yayınlanmış yıldız fallarına bağımlı olmaktır. bir kişinin hayatındaki olayları tahmin ederler. (Aşağıdaki "Astroloji" terimine bakınız)

4. Kehanet

Bu, insanların çeşitli fiziksel araçlar kullanarak tanrıların insanüstü güçlerinden bilgi almaya çalıştığı veya bunu iddia ettiği süreçtir. (bkz. Hezekiel 21:21). Bu, gerçekten ilham edilmiş kehanetle tezat oluşturuyor. Yeni Ahit'te (Elçilerin İşleri 16:16), bir hizmetçi "kehanet ruhuna sahip" olarak temsil edilir - kelimenin tam anlamıyla "bir pitonun ruhu, Apollon tarafından öldürülen mitolojik yılanın adı." (Harper's Analytical Greek Lexicon)

5. Yatıştırıcı

Doğaüstü içgörüyü sahip olduğunu iddia eden, sırları açığa çıkarabilen ve olayları önceden bildirebilen kişi, kahin, kahin, kehanet mesajlarını iletirken kötü ruhun (pagan bir tanrı veya tanrıça tarafından temsil edilen) ele geçirdiği kişiler. (Vine, Açıklayıcı Sözlük). Tanrı peygamberlerinin ne Eski Ahit'inde ne de Yeni Ahit'inde asla kullanılmaz.

6. Kehanet

Olayların kehanet veya kehanetlerle önceden bildirilmesi, dolayısıyla kuşların uçuşuna, kötü beslenmeye, göktaşı veya tutulma gibi gökyüzündeki olaylara dayanan tahminler; ve kara kediler, kabuslar, şanssız günler veya sayılar ve aynaların kırılması gibi her şeye dayanan tahminler.

7. Tanıdık Bir Ruha Danışmak

Bunun genellikle, Elçilerin İşleri 16:16-18'deki kehanet hizmetçisinin durumunda olduğu gibi, kişinin yakınlık kurabileceği ve bilgi, tavsiye veya yardım için başvurabileceği bir ruhla danışmak veya danışmak gibi olduğu düşünülür.

8. Sihirbaz

Sihirbaz, İbranice yiddeoni, bilen veya medyum kelimesinin tercümesidir. İşaya'nın 8:19 bölümünde onlardan "cıldayan ve mırıldananlardan" söz etmesi ilginçtir; muhtemelen seslerini ölülerin sesleri gibi görünecek şekilde gizlemelerine atıfta bulunur (çapraz başvuru 29:4). Bir büyücünün erkek olduğu düşünülürken tanıdık bir ruha sahip olduğundan daha çok kadın olarak söz edilir.

Yorum: Sihirbaz ve cadı aynı kök kelimedenden değildir. "Endor cadısı" ifadesi "tanıdık ruha" sahip bir kadına gönderme yapıyor. (1 Samuel 28:7-9)

9. Büyücülük

Ölülerin ruhlarını çağırma ve onları sorgulama uygulaması veya numarası. İbranice darash kelimesi ölüyü araştırmak anlamına gelir. Saul'un Endorlu kadın aracılığıyla aracı olarak yaptığı da buydu (1 Samuel 28:8-19) - "tanıdık bir ruha" sahipti - en azından öyleymiş gibi davranıyordu ve Tanrı, o olsun ya da olmasın, bu seferlik kesinlikle başarı bahşetmiştir. olağan uygulama numara yapmaktı. Ve Tesniye 18:11'den, "tanıdık ruhların danışmanları" ve "büyücüler"in, ölülerin ruhlarından kehanet arayan veya arıyormuş gibi yapanları aynı şekilde ifade ettiği makul bir çıkarım gibi görünüyor. Yeni Uluslararası Versiyon sürekli olarak "medyumları" ve "ruhçuları" temsil ediyor.

10. Aylık Tahmin

Yeni ayın kehanetleriyle sözde kehanet. (İşaya 47:13)

11. Astroloji

Zodyaktaki gök cisimlerinin (paganlar tarafından tanrı olarak tapınılan yıldızlar, gezegenler, güneş ve ay) yerlerinin belirlenmesi ve doğru şekilde yorumlanması yoluyla kehanetin, insan ilişkilerini etkilediği ve yaşamın gidişatını belirledikleri inancına dayanan sözde kehanet biçimi. olaylar, belirli zamanlardaki hareketlerine ve ilgili ve ilgili konularına göre.

12. Büyü

Bu, insanların bir tanrısallığı, fiziksel araçlar kullanarak, yapmasını istedikleri şeyi -ister iyi (Beyaz Büyü) ister kötü (Kara Büyü) yapmaya zorlama veya en azından teşvik etme girişimidir - parantez

içindeki terimler geçmiyor İncil'de. "Beyaz Büyü"nün amacı genellikle "Kara Büyü"ye karşı koymak veya ondan korunmaktır.

13. Büyü

Magus'un (büyücü) bu biçimi, çoğunlukla büyülü sözler ya da zikredilen ya da okunan kelimelerin formülü yoluyla yapılan büyülü bir tılsım ya da büyü bağlama gibi görünmektedir, ancak eylemi dışlamamaktadır.

14. Büyüleyici

Alımlıbüyü ile hemen hemen aynı anlama sahiptir ve yılan oynatıcılarını da içerebilir.

15. Büyücülük

Bunun, cadıların (kadınlar) veya büyücülerin (erkekler) uygulamaları veya sözde güçleri ile ilgili olduğu düşünülebilir; bunlar çoğunlukla kötü amaçlarla, kara büyü, büyücülük, büyü, Satanizm ve diğer okült (gizemli ve sözde doğüstü) kullanımı anlamına gelir.) sanat. Ancak bu tamamen doğru değildir. Büyücülük ve büyücülük neredeyse eşanlamlıdır.

16. Büyücülük

Hem kehaneti hem de büyüü kapsayan, ancak başkalarına zarar verme niyetinde değilse genellikle bencil ve aldatıcı amaçlara yönelik bir şemsiye terim; ruhların yardımından veya kontrolünden elde edilen güçlerin, özellikle kehanet için açıkça kullanılması; ama aynı zamanda kara büyü için büyücülük de kullanılır.

17. Sahtekarlık

Sahtekar ya da şarlatanlar, bağırان ya da uluyan anlamına gelen Yunanca goetes sözcüğünden gelir ve bir tür uluma ya da feryat şeklinde büyülü sözler söyleyen bir büyücü ya da büyücü için kullanılırdı. Timoteos'un bulunduğu Efes'te "sihirli sanatlar" uygulayan birçok kişinin kitaplarını bir araya getirip yakması, büyülü sanatlar uygulayan sahte öğretmenlere (bkz. Elçilerin İşleri 19:19) gönderme yapıyor olabilir. Sözde okült sanatların uygulamalarının çoğunun sahtekarlık olması pekâlâ mümkündür.

18. Şeytan çıkarma

Bu, kötü ruhları, büyüler ve belirli okült veya büyülü sanatların icrası yoluyla, içinde buldukları düşünülen kişilerden veya yerlerden veya şeylerden kovma uygulamasıdır (gerçek değilse de sözde). ruh dünyasının yardımını teşvik etmek veya çağrıştırmak. Bu, İsa ve öğrencileri tarafından cinleri kovmak için kullanılmadı; İsa onları "tek bir sözle" kovdu (Matta 8:16). "Şeytan kovucu" (Gr. Exorkistes) kelimesi İncil'de yalnızca Elçilerin İşleri 19:13'te geçer; burada havari Pavlus'un vaaz ettiği İsa'nın adını kullanarak kötü ruhları kovmaya çalışanlar için kullanılır ve görünüşe göre bu kelime Elçilerin İşleri 19:13'te de kullanılmıştır. Paul'u profesyonel şeytan kovucuları itibarsızlaştıracak şekilde kullandı.

Şeytanların Varlığı: Gerçek mi, Mitolojik mi?

Gerçekliğe Yaygın İnanç

İblislere olan inanç ve cinlerin ele geçirilmesi olasılığı, her şeyden önce bir ruhlar dünyasına olan inanca bağlıdır; bu, muhtemelen insanın başlangıcına kadar uzanır ve Sadukiler hariç, Mesih'in zamanına kadar evrenseldir. Onlar, meleklerin, ruhların veya dirilişin (Elçilerin İşleri 23:8) gerçekliğini inkar eden Yahudilerin bir mezhebiydi ve bu inançsızlıkları İsa tarafından yalanlanmıştı.

Cinlere ve cinlerin ele geçirilmesine olan inanç, 18. yüzyılın sonlarına kadar Hıristiyan halkının hayatında önemli bir yer tutmaya devam etti. O zamandan bu yana, aşırı materyalizme doğru artan eğilim nedeniyle uygar ülkelerde ruhlara olan inanç bir miktar azaldı ve inanç iblisleri (hayalet) daha genel olarak batıl inanç olarak görülmeye başlandı. İncil'e inandıklarını iddia edenlerin yanı sıra şüpheci bile, iblislerin hiçbir zaman var olmadığını ve onlara ve cinlerin ele geçirildiğine inanmanın gerçekten batıl inanç olduğunu düşünüyor. Öte yandan, son zamanlarda (en geç 1970'lerde başlayarak) okültizmin çeşitli yönlerine yönelik ilgi ve iddialarda, sofistike çevrelerde bile yeniden canlanma yaşandı. Ve bir çeşit alt kültür içinde "Satanizm" çirkin yüzünü gösterdi.

İmanlı olduklarını iddia edenler arasındaki teorilerden biri, iblislerle ilgili tüm kutsal metinlerin mitolojik olduğu ve kötülüğün dünyadaki yaygınlığının simgesi olduğudur; ayrıca, Rabbimiz ve havarileri tarafından iblislerin kovulma hikayeleri, öğretileri ve yaşamları aracılığıyla kötülüğü yendiklerinin simgesidir. Ancak olayların sanki geçmiş gibi sade, basit, sıradan anlatımı, iddialarını sembolik veya mecazi değil, kelimenin tam anlamıyla doğru olmasa da yanlış kılıyor. Mesih bir zamanlar kirli ruhlarla ilgili bir benzetme olduğu kabul edilen bir şey söylemişti (Matta 12:43-45; Luka 11:20-26). Ancak bu, ne kötülüğün dünyadaki yaygınlığını ne de onun üzerindeki gücünü simgeliyordu; aksine o kötü neslin giderek kötüleşen durumunu açıkça gösteriyordu.

Diğer bir teori ise, İsa ve onun evanjelistinin iblislerden ve şeytani mülkiyetten yalnızca Yahudilerin genel inancına uygun olarak, bunun doğruluğu veya yanlışlığı konusunda herhangi bir iddiada bulunmadan, "şeytanilerin" yalnızca olağandışı vücut hastalıkları nedeniyle acı çektiği görüşüyle konuşmalarıydı. veya zihin (Smith's Bible Dictionary, Cilt.1, s.585). Ancak uzlaşmacı dil, yalnızca önemsiz şeyler için ve yanlış bir izlenim aktarmadığı durumlarda uygun şekilde kullanılır. Ve kutsal metinlerdeki anlatılar, iblislerin gerçek olmadığı konusunda yanlış bir izlenim uyandırıyor; iblislerin batıl inançların ve iğrenç davranışların temel kaynağı olduğu düşünülürse bu pek de kayıtsız bir durum olamaz.

Dahası, her ne kadar bedensel ya da zihinsel hastalıklar sıklıkla cin bulundurmaya eşlik eden ya da bundan kaynaklanan hastalıklar olarak gösterilse de, İsa yine de aralarında ayırım yaptı: "Benim adımla cinleri kovacaklar; ... hastaların üzerine ellerini koyacaklar ve iyileşecekler." (Markos 16:17-18) "Ve hastalıkları iyileştirme ve cinleri kovma gücüne sahip olmaları için on iki kişiyi buyurdu" (Markos 3:14-15). Bu, uzlaşmacı dille uyumlu değildir. Aşağıdakiler bunun bir hastalıktan daha fazlası olduğunun kanıtıdır.

1. Yakup 2:14:

Tanrı'nın bir olduğuna inanıyorsun; iyi yapıyorsun: iblisler de inanıyor ve titriyor." "Hastalıkların" inandığı ve ürperdiği pek söylenemez. Ancak iblisler bunu yapabilir ve bazı durumlarda korkularını sahip oldukları kişiler aracılığıyla iletmişlerdir. Aşağıdakilere dikkat edin.

2. Matta 8:28-32:

"Ve o (İsa) Gadarenlerin ülkesine geldiğinde, cinlere tutulmuş iki kişi onunla karşılaştı; mezarlardan son derece şiddetli bir şekilde çıkıyorlardı; öyle ki, hiç kimse o yoldan geçemezdi. Ve işte, onlar haykırdılar: 'Seninle ne işimiz var, sen Tanrı'nın Oğlu? Zamanından önce bize eziyet etmek için mi geldin?' Ve onlardan uzakta beslenen bir domuz sürüsü vardı ve cinler ona yalvarıp dediler: Eğer bizi kovarsan, bizi domuz sürüsüne gönder. O da onlara dedi: Gidin ve dışarı çıktılar. Domuz sürüsünün içine girdi; ve işte, sürünün tamamı dik yokuştan denize koştı ve sularda telef oldu." (Bkz. Markos 5:1-17; Luka 8:26-33)

Hastalıklar konuşmaz, akıl sahibi değildir, arzu ve iradeye sahip değildir, azap edilemez.

3. Elçilerin İşleri 16:16-21

"Ve öyle oldu ki [Filippi'de veya yakınında] bir ibadet yerine giderken, kehanet ruhuna [Gr. bir ruh, bir Python] sahip olan ve efendilerine büyük kazanç sağlayan bir hizmetçiyle karşılaştık. Pavlus ve bizden sonra gelenler, 'Bu adamlar, size kurtuluş yolunu ilan eden Yüce Tanrı'nın hizmetkarlarıdır' diyerek bağırıyorlardı. Ve bunu günlerce yaptı. Ama çok sıkıntılı olan Pavlus döndü ve ruha şöyle dedi: Ondaki çıkmanı İsa Mesih adına sana emrediyorum. Ama efendileri gördüğü anda ortaya çıktı. Kazanç umutlarının tükendiğini söylediler, Pavlus'la Silas'ı yakaladılar ve onları pazar yerine yöneticilerin önüne sürüklediler" vb. Bu bir hastalıktan başka bir şeyin anlatımıdır.

4. Elçilerin İşleri 19:11-20

Luka daha sonra Efes'te yaşanan şu olayı kaydeder: "Ve Tanrı, Pavlus'un elleriyle özel mucizeler yarattı; öyle ki, hastaların vücudundaki mendiller ya da önlükler kaldırıldı ve hastalıklar onlardan ayrıldı ve kötü ruhlar dışarı çıktı. Ama Gezici Yahudilerden bazıları, şeytan kovucular, kötü ruhlara sahip olanların üzerine Rab İsa'nın adını koymayı üstlendiler ve şöyle dediler: Pavlus'un vaaz ettiği İsa adına size yalvarıyorum ve bir Yahudi olan Sceva'nın yedi oğlu. Başkâhin bunu kim yaptı? Ve kötü ruh onlara cevap verip dedi: İsa'yı tanıyorum ve Pavlus'u tanıyorum; ama siz kimsiniz? [bu özel durumda böyle bir girişimde bulunanlar] ve onlara karşı galip geldiler, böylece o evden çıplak ve yaralı olarak kaçtılar. Ve bu, Efes'te yaşayan hem Yahudiler hem de Yunanlılar tarafından öğrenildi ve üzerlerine korku çöktü; Hepsi ve Rab İsa'nın adı yüceltildi. İman edenlerden birçoğu da geldiler ve yaptıklarını itiraf edip bildirdiler. Büyü sanatlarıyla uğraşanların sayısı da az değil, kitaplarını bir araya getirip herkesin gözü önünde yaktılar; ve bunların fiyatını saydılar ve elli bin gümüş buldular. Rabbin sözü o kadar güçlü bir şekilde büyüdü ki galip geldi."

Yorum: Sadece "kötü ruhlar" "hastalıklardan" ayrılmakla kalmaz, aynı zamanda kötü ruhların Sceva'nın yedi oğluna iblis aracılığıyla söyledikleri ve yaptıklarının bir hastalığa atfedilmesi pek mümkün değildir.

Bu nedenle, Cinlerin Tanrı (Yakup 2:14), İsa (Markos 1:21-28; 3:11-12; Matta 8:28-32; Elçilerin İşleri 19:11-20) ve havarileri hakkında bir miktar bilgisi vardı. (Elçilerin İşleri 16:16-21; 19:11-10) - ve bunu sahip oldukları kişiler aracılığıyla İsa ve havarileriyle ilgili olarak ifade ettiler - bu, şeytani ilham diye bir şeyin olduğu anlamına gelir (ancak diğerlerinin aksine her zaman gerçeği iletmez). pasajlar şunu gösteriyor):

(a) "ruhları ve cinlerin öğretilerini baştan çıkarmak. (1 Timoteos 4:1-5)

(b) Tanrı olmayan ruhlar ve "Tanrı'nın Ruh" - "hata ruhları" ve "gerçeğin ruhları" - "sahte peygamberler" ve ima edilen gerçek peygamberler. (1 Yuhanna 3:24 - 5:6)

(c) belli ki sahtekarlara karşı korunmak için azizlerin toplantılarında gerekli olan "ruhları ayırt etme" manevi armağanı (1 Korintliler 12:10; 14:29); ve bugün Tanrı'nın ilham ettiği iddia edilen her şey yanlıştır. (bkz. 1 Korintliler 13:8-13; çapraz başvuru Efesliler 4:7-16)

Büyücüler ve kahinler çoğu zaman bir tür yolla - ister Şeytani güçlerle ister el çabukluğuyla - kandırmayı başardılar, ancak ilahi gücün yaptığından yoksun kaldılar (bkz. Simon, Elçilerin İşleri 8:9-13; Elymas, Elçilerin İşleri 13: 4-12; Sceva'nın oğulları (Elçilerin İşleri 19:11-20); Jannes ve Yambres (2 Timoteos 3:8-9; Çıkış 7:8-13, 20-25; 8:1, 16-19); Nebuchadnezzar'ın (Daniel 2 ve 4) ve Belshazzar'ın (Daniel 5) sarayından.

Şeytanların Kökeni ve Zamansal Meskeni

İblislerin kökeni, yaratılmış varlıklar olmaları dışında kutsal yazılarda bilinmemektedir. Onların meskenlerine "uçurum" (veya "derin") deniyor gibi görünüyor. Luka 8:31'de, İsa'dan kendilerine "uçuruma gitmelerini" emretmemesini isteyen cinler tarafından. Ve Romalılar 10:6-7'de bize, yüreğimizde "Kim uçuruma yükselecek? (yani Mesih'i ölümden diriltecek)" demememiz söylenmektedir. Burada kelime, ölüm ile diriliş arasında hem doğruların hem de kötülerin ayrılan ruhlarının yeri olan Hades'in eşanlamlısı olarak kullanılmaktadır. Elçilerin İşleri 2:27-31'den, Mesih'in ruhunun ölüm sırasında "Hades"te olduğunu (bazı İnciller bunu "Cehennem" olarak yanlış tercüme etmiştir) - ancak ölümden dirildiği için orada bırakılmadığını öğreniyoruz (ayet 22). -33). İsa'nın Zengin Adam ve Lazarus'un anlatımında söylediği gibi, adaletsiz "zengin adam"ın ölümden sonra bulunduğu yer de burasıydı; ama onunla doğru kişiler arasında "büyük bir uçurum" vardı (Luka 16:19-31). Onun Hades'teki yeri muhtemelen günah işleyen meleklerin aşağıya atıldığı ve "yargılanmak üzere saklandığı" yerle - yani Tartarus'la - İngilizcede genellikle "cehennem" olarak çevrilen yerle aynıdır (2 Petrus 2:4; krş. Yahuda 6).) –ancak ateş gölü ve ebedi azabın yeri olan cehennemden farklıdır.

"Uçurum" ya da "dipsiz çukur" anlamına gelen Yunanca karşılığı abussos, yani ölçülemez derinliktir. Ayrıca Vahiy'de de kullanılmaktadır:

1) Vahiy 9:1-11'de, havayı karartan dumanın çıkması için uçurumun açıldığı ve alınlarında Tanrı'nın mührü bulunmayanlara eziyet eden şeytani çekirgelerin beş ay süren salgını;

2) Vahiy 11:1-3'te bir canavar, Tanrı'nın iki tanığına karşı savaşmak ve onları öldürmek için uçurumdan çıkıyormuş gibi tasvir ediliyor;

3) Vahiy 20:1-10; burada Şeytan, bin yıl boyunca uçurumda hapsedilmiş olarak temsil ediliyor; böylece tüm ulusları, Tanrı'nın azizlerini yok etmek üzere dünya çapındaki saldırı için sıraya koyamayacak. bitti. Ve son anlatımda "uçurum" ile "ateş ve kükürt gölü" arasındaki ayırım açıkça çizilmiştir - kötülerin nihai ve bitmek bilmeyen azaplarının ikinci yeri. Hades'le olan bu zıtlık, nihai ve genel karar sırasında ortadan kaldırılacak. (Vahiy 20:11-15)

Yorum: "Uçurumun" çekirgeleri", ilahi bir amaç için bir süreliğine serbest bırakıldı. Aynı şekilde, Rabbimiz ve O'nun yaptığı gibi, ilahi gücün şeytani güçler üzerindeki üstünlüğünü göstermeye izin veren "şeytanlar" için de geçerli olabilir. havariler ve bazı diğerleri.

Ancak pagan kökenli Hıristiyanlara hitap eden ve dinsel çevrenin birleştiği, bir faaliyet alanı olarak "havayı" içeren kutsal yazılarda dikkate almamız gereken başka hususlar da vardır.

Efesliler 2:2'de Şeytan'dan şu ifadeyle bahsediliyor: "Siz bir zamanlar bu dünyanın gidişatına göre, şimdi itaatsizlik oğullarında etkin olan ruhun havasının güçlerinin prensine göre yürüdünüz."

Efesliler 6:10-12'de: "Son olarak Rab'de ve O'nun gücüyle güçlü olun. Tanrı'nın bütün silahlarını kuşanın ki, İblis'in hilelerine karşı durabilesiniz. Bizim güreşimiz için ete ve kana karşı değil [öncelikle veya yalnızca insana karşı değil], beyliklere karşı, güçlere karşı, bu karanlığın [ruhsal ve ahlaki karanlığın] dünya yöneticilerine karşı, göksel yerlerdeki kötülüğün ruhani ordusuna karşıdır " (atmosferik gökler) veya Şeytan ve onun şeytanlarının kontrolü altındaki yeryüzündeki yüce statüye sahip güçlü kurumsal varlıklara.

Kolosaliler'de şunlara sahibiz: "Tanrı, bizi (Hıristiyan olan) karanlığın gücünden [Şeytan'ın egemenliği veya krallığından] kurtardı ve bizi, sevgisinin Oğlu'nun (krallığı Tanrı olan İsa Mesih'in) krallığına aktardı. dolaylı olarak ışıktan biridir (bkz. Yuhanna 1:1-14; 8:12; 1 Yuhanna 1:5-7; 2:7-11, burada "karanlık" ve ışık" fiziksel değil ruhsal, etik, ahlaksaldır.)]" (1:13)—mekansal konuma herhangi bir gönderme veya değişiklik yapılmadan.

Bu nedenle: "Dikkat edin, Mesih'ten sonra değil, dünyanın ilkelerinden [ya da öğelerinden] sonra, kendi felsefesiyle ve boş aldatmacasıyla sizi yağmalayan biri olmasın: çünkü Tanrılığın tüm doluluğu bedensel olarak onda ikamet eder. ve siz, tüm prensliklerin ve gücün başı olan O'nda doldunuz: ... prenslikleri ve yetkileri yağmaladıktan sonra, onları açıkça gösterdi ve bu konuda onlara karşı zafer kazandı (yani, geçmek)." (2:8-10,15)

Yorum: Burada temel ruhlar, ilkeler olarak tercüme edilen kelime, bilginin temel ilkeleri anlamına gelebilir; aynı zamanda bazen ruhani güçler olarak düşünülen doğal dünyayı oluşturan temel unsurlara da (toprak, hava, ateş ve su) uygulandı. Ancak bu terim aynı

zamanda 'gök cisimleri ve içlerinde yaşadığı düşünülen güçler' için de kullanılıyordu. Tıpkı günümüz insanının kadere inanması, günlük gazetelerde yıldız fallarını okuması ve bazen onları ciddiye alması gibi, bunların da insani meseleler üzerinde etkili olduğu düşünülüyordu."

Yorumlar: The Cambridge Bible Commentary on the New English Bible'da yer alan şu yorum, bunu övecek çok şey içeriyor: "İsa'nın Hıristiyan yaşamının tek merkezi olduğu bir kez daha vurgulanıyor. Gezegenel güçler ve bunların insan kaderi üzerindeki etkileri hakkındaki spekülasyonlar, dikkate alın... MS 1. yüzyılda evreni kontrol eden ilahi güçler ve onlarla nasıl hesaplaşılacağına dair pek çok spekülasyon vardı. Bu tartışma genellikle pagan tanrı ve tanrıçalarla ilgili eski mitlere veya efsanelere dayanıyordu. Bu nedenle temeli, sağlam bir şekilde tarihsel bir karakter olan İsa Mesih'e ve bu spekülasyonlarda Tanrı'nın insanla konuştuğu temel ruhlar veya güçlerin önemine dair ikna edici kanıtlara dayanan Hıristiyanlığın aksine insan yapımıydı. büyük gezegenlerde yaşadıkları düşünülüyordu (bkz. yukarı 1:16).

Dolayısıyla, söz konusu yerlerin mekansal konumları açısından kutsal yazıların kendisi Eski Ahit'te veya Yeni Ahit'te kesin değildir ve bizim için bunu yapmaya kalkışmak son derece haddini bilmezlik olacaktır.

C. Artık İblis Ele Geçiriliyor

İnancında ve uygulamasında geleneksel olarak kutsal yazılara eşit yer veren Roma Katolik Kilisesi, artık cinlerin ele geçirildiğine inanıyor. It's Catechism of Christian Doctrine, 1949, a 2nd Revised Edition of the Baltimore Catechism", kutsal yazılardaki "şeytanların [yani iblislerin] veya kötü ruhların" "kötü melekler" olduğu görüşünü ifade eder ve

- (a) Şeytanların bazen bir adamın bedenine girip onun yetenekleri üzerinde güç kullanmalarına izin verilir; bu, şeytani ele geçirme olarak bilinen bir durumdur; ya da bir kişiye dışarıdan eziyet etmelerine izin verilir; bu, şeytani takıntı olarak bilinen bir durumdur.
- (b) Şeytani ele geçirme ve saplantıya, Yüceliğini göstermek, günahı cezalandırmak, günahkarları tövbeye yöneltmek veya erdemi kullanma fırsatı vermek için Tanrı tarafından izin verilmiştir.
- (c) Şeytan, ele geçirilmiş bir kişinin bedenini kötü şeyler söylemek veya yapmak için kullandığında, kişi özgürce rıza göstermediği sürece günah işlemiş olmaz.
- (d) Şeytan çıkarma, kötü ruhları, sahip oldukları veya istila ettikleri kişilerden, yerlerden veya şeylerden kovma veya uzaklaştırma eylemidir. Kilise Mesih'ten şeytan çıkarma gücünü aldı.
- (e) Şeytan kovucu, bir piskopos tarafından iblisleri kullanma yetkisine sahip olan kişidir. Şeytan kovucu tarikatı Batı Kilisesinin dört küçük tarikatından üçüncüsüdür. Bir rahibin kötü ruhları kovma gücünü kullanmasına ancak piskoposunun izniyle izin verilir."

"Kutsal Yazılardan alıntı yapılan ve aktarılanlar: Matta 10:1; Efesliler 6"11. 1 Petrus 5:8-9. (Konular 44, 45; sayfa 34-36)

Bazı Protestan kaynaklar şeytani ele geçirme inancının hala bir gerçeklik olduğunu ifade ediyor. "Haynes, Spiritüalizme Karşı Hıristiyanlık kitabında şöyle diyor: 'Şeytan, artık erkeklerin ve kadınların ruhlarına ve bedenlerine her zamanki kadar sahip.

kutsal yazılar

Kutsal yazılar şu anda ele alınan konu hakkında kesin bilgiler sunmuyor ancak ipucu sağlayabilecek, farkında olduğumuz her şeyi inceleyebiliriz.

(a) Eski Ahit, cinlerin ele geçirilmesiyle bu şekilde ilgilenmiyor; aynı şekilde, ilk Hıristiyan yüzyılının son on yılına kadar yazılmamış olan Yuhanna İncili de - ki bazıları tarafından cinlerin ele geçirilmeye başladığını gösterdiği düşünülüyor - bu konu ele alınmıyor. Eski Ahit topunun kapanmasından sonra izin verilmesine ve İsa ile havarilerinin zamanında zirveye ulaşmasına, şeytani güç üzerindeki ilahi gücün onlar aracılığıyla gösterilmesine izin verilmesi ve daha sonra tamamen ortadan kaldırılmasa da önemli ölçüde azalmasına izin verilmesi.

Bu cin etkisi doruğa ulaştı ve Mesih henüz hayattayken bile düşüşe geçti; bu doğru olabilir. Çünkü "güçlü Adam"ı (Şeytan) bağladığını ve (cinleri kovarak) "onun evini yağmaladığını" söylüyor (Matta 12:28-29). Ve daha sonra ziyaret edeceği yerlere önden gönderdiği yetmiş kişi, "cinler bile senin adınla bize tabidir" diye sevinçle geri döndüğünde, "Şeytan'ın gökten şimşek gibi düştüğünü gördüm" dedi. (Luka 10:17-20)

(b) İblisleri kovma gücünün, kiliselere ya da Hıristiyan bireylere gönderilen mektupların hiçbirinde mucizevi armağanlardan biri olarak belirtilmemesi oldukça anlamlı görünmektedir, ancak bu güç, Elçilerin kitabında bahsedildiği gibi havariler (ve Philippos) tarafından kullanılmıştı. Elçilerin İşleri ve Markos 16:17-29'da vaat edilen ve bildirilen.

(c) Kutsal yazılarda hangi koşulların cinlere yakalanmaya yatkın olduğu açık değildir, ancak Mesih'in Matta 12:43-45'teki mecazi mesajı "boş bir evin" yeniden işgal edilebileceğini ve dolayısıyla uygun dindarlık ve karakter eksikliğinin olduğunu gösteriyor gibi görünmektedir. şeytani veya kötü niyetli olmasa bile bir faktör olabilir.

ÇÖZÜM

Öğrendiğimiz her şeye göre, bizim için doruk noktası, daha önce incelenmiş olan Efesliler 6:10-20 ve Koloseliler 2:8-15'te ve aynı zamanda Koloseliler 2:16 - 3:17'de (ve diğer benzer pasajlarda) bulunur. , Şeytan ve onun tüm melekleri ve/veya iblisleri üzerindeki üstünlüğünü göstererek, kontrolün Mesih'te olduğuna dair bize güvence verir, böylece onların kontrolünden kurtuluşumuz, ona olan inanç ve sadık teslimiyetle garanti altına alınır. Bu, Hıristiyanları tüm batıl inançlardan ve kötü ruhlar dünyasından duyulan korkudan kurtarmalı.

Şeytanlar, onları kovduğu ve Şeytan tarafından iradesini gerçekleştirmek için kullanıldığı için Mesih'e ait değildir.

Uluslararası İncil Bilgi Enstitüsü

Randolph Dunn, Başkan - Roberto Santiago, Dekan
thebiblewayonline.com

Kurs 1 - Tanrı'nın Mesajı

Her şey buraya nasıl geldi?
Tanrı Olan Adam
Mesih - Tanrı'nın Gizemi
Tanrı Hakkında Mitler
Yaşamdan Ölüme - Ölümlü Adam
Planlanan Geri Ödeme
İncillerin Mesajları

Kurs 2 - Mesih'e İtaat

İsa'dan Önceki Zaman
Dünyadaki Zaman Mesih

Kurs 4 - Mesih'te Büyümek

Nasıralı İsa
İsa'nın Hayatı
Mesih'te Birleşmiş
Ağrı Hakkında Mitler
Beden, Ruh, Ruh - Öldüğünüzde Nereye Gidiyorlar?
Evlilik ve Boşanma
Tanrı'nın Şabacı
Yaratılış Yaratılıştan Önce Yaratılış
İbraniler

Kurs 5 - Mesih'te Olgunlaşmak

<p>İsa'dan Sonra Zaman Dünyadaki Zamanın Sonu Karar Verme Zamanı Ölümden Çarmıhtan Yaşama Bağışlamayla İlgili Mitler Mesih'e vaftiz</p> <p>Kurs 3 - Mesih'te Yeni Bir Yaşam Ellerle Yapılmayan Bir Krallık Krallıktaki Hizmetçiler Mesih'in İlk İlkeleri Dullar ve İhtiyaç Sahibi Diğerleri Manevi Süt Özgür Yaşamak Sefalet Efsanesi Mektuplardan Mesaj Tanrı'ya Ruhta ve Gerçekte İbadet Edin</p> <p>İncil Akademisyenleri için Çalışmalar Özetlenen İncil Özetlenmiş İncil Türler ve Metaforlar</p>	<p>Çarmıhtan Dersler Tanrı'nın Yeniden İnşa Süreci Şimdiye Kadar Sorulan En Harika Sorular Yaşamak Mesih'te Birbirimiz İçin Maksimum Hayatı Yaşamak Şimdi ve Sonsuza Kadar Vaat Ediyor Gerçek Erkekler Tanrısal Adamlardır Hayatın Harika Sözleri</p> <p>Kurs 6 - İncil Bilgini Olmak Gölgeler, Türler ve Kehanetler Kutsal ruh Daniel İsa Mesih'in Vahiy Kutsal Yazıların Sessizliği MS 100'den MS 1500'e Öğretiler ve Uygulamalar Reform veya Geri Yükleme İncil'in Derlenmesi ve Tercümesi Günümüzün Kilise Uygulamaları– Kutsal Kitap mı, Gelenek mi?</p> <p>İsa'nın Şecere - Bir Tablo</p>
--	--

Uluslararası İncil Bilgi Enstitüsü'nün thebiblewayonline.com adresinde diğer dillere bağlantıları vardır..